

Rapport

Datum: 25 augustus 2005
Rapportnummer: 2005/245

Klacht

Verzoeker klaagt over het arrondissementsparket te Utrecht. Verzoeker klaagt in het bijzonder erover dat:

- een parketsecretaris niet heeft kunnen aangeven waarom verzoekers zoon is vervolgd en vier andere betrokkenen niet;
- er een persoonsverwisseling heeft plaatsgevonden.

Verder klaagt verzoeker erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht:

- geen informatie heeft gegeven omtrent de te volgen procedure voor strafzaken tegen minderjarigen;
- tijdens het verhoor van zijn zoon onderuit gezakt heeft gezeten;
- heeft aangegeven dat verzoekers zoon gezien de verklaringen van de eerste vier jongens zeker debet was aan de vernieling;
- heeft aangegeven dat de zaak van zijn zoon zou worden afgehandeld volgens de HALT-procedure;
- heeft aangegeven dat de schade door zeven personen betaald zou worden;
- geen kopie van de verklaring van zijn zoon heeft gegeven;
- na een verzoek daartoe geen wijziging in de verklaring van de zoon heeft aangebracht.

Voorts opende de Nationale ombudsman uit eigen beweging een onderzoek naar de volgende gedraging:

De wijze waarop het arrondissementsparket te Utrecht bij de behandeling van verzoekers klacht toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in de artikelen 9:10 en 9:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Beoordeling

I. Algemeen

Op 31 december 2002 werd een bushokje vernield. Op 3 februari 2003 heeft een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht telefonisch de toen veertienjarige zoon van verzoeker uitgenodigd voor een gesprek op het politiebureau. Op 4 februari 2003 is verzoekers zoon als verdachte gehoord. Het regionale politiekorps Utrecht heeft in totaal

zeven personen als verdachte gehoord. Tijdens de OTP (Oproeping Ten Parkette) -zitting van 26 mei 2003 werden namens de officier van justitie voorwaarden gesteld waaraan de zoon van verzoeker moest voldoen, wilde hij voorkomen dat de zaak aan de kinderrechter zou worden voorgelegd. De voorwaarden hielden in het verrichten van een werkstraf voor de duur van 12 uur en vergoeding van de schade ten bedrage van € 339,89. De zoon van verzoeker heeft beide voorwaarden geaccepteerd.

A. HET ARRONDISEMENTSPARKET TE UTRECHT

I. Ten aanzien van de uitleg bij de beslissing tot vervolging

1. Verzoeker klaagt erover dat een parketsecretaris niet heeft kunnen aangeven waarom verzoekers zoon is vervolgd en vier andere betrokkenen niet.

2. De minister van Justitie acht de klacht niet gegrond. De minister schreef dat de parketsecretaris herhaaldelijk aan verzoeker heeft uitgelegd waarom niet alle zeven verdachten uiteindelijk zijn vervolgd. Uit het opsporingsonderzoek bleek namelijk dat zeven jongens bij het vernielde bushokje aanwezig zijn geweest en als verdachte zijn gehoord. Van slechts drie daarvan, waaronder de zoon van verzoeker, bleek dat zij het strafbare feit hadden gepleegd; daarom werden alleen deze drie vervolgd. De minister gaf verder aan dat volgens het proces-verbaal de zoon van verzoeker heeft verklaard dat hij bij de vernieling aanwezig was, dat anderen de vernieling hebben gepleegd en dat hij begrijpt dat hij zich deels schuldig heeft gemaakt aan openlijke geweldpleging. Mede op grond van de verklaringen van vier van de andere jongens is de zoon van verzoeker vervolgens als verdachte vervolgd. De parketsecretaris heeft dit meer dan eens telefonisch aan verzoeker uitgelegd en toegelicht, aldus de minister. Voorts heeft de hoofdofficier van justitie dit ook bij brief van 6 augustus 2003 meegedeeld.

3. Verzoeker heeft een verslag van contacten met politie en Openbaar Ministerie opgesteld dat hij op 14 juni 2003 meestuurde met zijn klacht (zie Bevindingen, onder A.5.). Over een telefonisch contact op 9 april 2003 met parketsecretaris L. vermeldt het verslag dat L. aan verzoeker de zaak heeft uitgelegd en dat de hoofdreden voor het justitieel oppakken van de zaak ligt in het feit dat de zoon een ontkennende verklaring heeft afgelegd. Verzoeker noteerde dat dit voor hem als leek onbegrijpelijk is. Verzoeker heeft de zaak toen nog eens met L. doorgenomen. Het verslag maakt voorts melding van drie andere telefoongesprekken tussen verzoeker en L.

4. In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman is L. gehoord. L. heeft verklaard dat hij verzoeker gedurende het eerste telefoongesprek de verschillende wijzen heeft uitgelegd waarop de zaak van zijn zoon kon worden afgedaan, te weten volgens de zogenoemde HALT-methode, een OTP-afdoening, dan wel een dagvaarding voor de kinderrechter. Verder heeft L. verklaard dat hij verzoeker tijdens het eerste gesprek niet heeft verteld op welke wijze de zaak zou worden afgedaan maar hem heeft aangegeven

dat hij daar nog op zou terugkomen. Voorts heeft L. verklaard dat hij verzoeker gedurende het tweede gesprek heeft uitgelegd dat de zaak van zijn zoon zou worden afgedaan met een OTP-zitting. L. heeft verzoeker tevens de redenen die ten grondslag aan deze beslissing lagen, meegedeeld. De zoon van verzoeker had een gedeeltelijk ontkennende verklaring afgelegd.

5. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

6. De Nationale ombudsman stelt vast dat verzoeker en L. elkaar in april 2003 tenminste twee maal over de strafzaak tegen verzoekers zoon hebben gesproken en dat L. in (tenminste) een van die telefoongesprekken een toelichting heeft gegeven bij de beslissing tot afdoening via het OM. L. heeft een reden genoemd, maar verzoeker zegt die toen niet te hebben begrepen. Daarna hebben verzoeker en L. verder over de zaak gesproken. Ook als de achtergrond van de beslissing verzoeker daarna niet (geheel) duidelijk is geweest, betekent dit niet dat geen adequate informatie is verstrekt. De Nationale ombudsman ziet daarom geen aanknopingspunten voor een oordeel dat is gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De Nationale ombudsman acht de gedraging behoorlijk.

II. Ten aanzien van de persoonsverwisseling

1. Verzoeker klaagt er verder over dat een persoonsverwisseling heeft plaatsgevonden.

2. De minister van Justitie acht de klacht niet gegrond. De minister heeft meegedeeld dat de parketsecretaris naar aanleiding van zijn verzoek om een uittreksel uit het justitiële documentatieregister een uittreksel heeft ontvangen betreffende een persoon met dezelfde voor- en achternaam als die van de zoon van verzoeker. Deze persoon had volgens het uittreksel reeds eerder een strafbaar feit gepleegd. De parketsecretaris heeft vervolgens in een telefoongesprek met verzoeker hierover navraag gedaan. Gedurende dat gesprek bleek dat het niet om de zoon van verzoeker ging. Zodra de parketsecretaris dit begreep, heeft hij, aldus de minister, meegedeeld dat hij zich had vergist.

3. Volgens verzoeker heeft hij, toen L. beweerde dat verzoekers zoon eerder met politie en justitie in aanraking was gekomen tijdens enkele telefoongesprekken aangegeven dat hij de verkeerde persoon voor zich had. Verder heeft verzoeker opgemerkt dat hij uiteindelijk degene was die de geboortedatum van degene waarover L. het had, vroeg. Toen bleek de geboortedatum niet overeen te komen met die van zijn zoon. L. heeft, aldus verzoeker, vervolgens gezegd dat hij dit moest uitzoeken.

4. In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman is L. gehoord. L. heeft verklaard dat hij tijdens het eerste gesprek met verzoeker nog geen kopie van het

uittreksel betreffende de zoon had. Volgens de toen gebruikelijke procedure diende men per fax dan wel mondeling een verzoek daartoe in te dienen bij het justitieel documentatieregister te Almelo. L. heeft bij zijn verzoek aan Almelo de juiste personalia van verzoekers zoon doorgegeven. Toen L. een kopie van het justitieel documentatieregister kreeg, werd hij er met behulp van een vraag of uitroep teken op geattendeerd dat de personalia van de persoon wiens documentatie L. had gekregen, niet volledig overeenkwamen met de personalia van verzoekers zoon. Hij wist dus al bij voorbaat dat hij het een en ander zou moeten nagaan. Tijdens het telefoongesprek waarin L. verzoekers mededeelde dat de zaak met een OTP-zitting zou worden afgedaan, heeft L. terloops in het gesprek gevraagd of het klopt dat zijn zoon documentatie had.

5. Uit het voorgaande leidt de Nationale ombudsman af dat L. ten behoeve van de behandeling van de zaak tegen verzoekers zoon een document met gegevens over eerdere politie- en justitiecontacten heeft ontvangen, dat een andere persoon met dezelfde naam als verzoekers zoon betrof. Overigens lopen de lezingen van verzoeker, Ministerie van Justitie en betrokken OM-medewerker te zeer uiteen om te kunnen beoordelen of de wijze waarop die medewerker met de documentatie is omgegaan behoorlijk was. Zo is niet komen vast te staan hoe en wanneer hij op de hoogte is gekomen van het feit dat het uittreksel niet verzoekers zoon betrof.

De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit punt van een oordeel.

III. Ten aanzien van de (interne) klachtbehandeling door het arrondissementsparket te Utrecht

1. De Nationale ombudsman heeft uit eigen beweging een onderzoek gestart naar de wijze waarop het arrondissementsparket te Utrecht bij de behandeling van verzoekers klacht toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in artikel 9:10 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (zie Achtergrond, onder 5.2.). Aanleiding voor het onderzoek uit eigen beweging is de brief van de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie van 6 augustus 2003 waarin verzoekers klacht niet gegrond werd geacht. In de brief werd verzoeker bovendien in de gelegenheid gesteld zijn klacht alsnog op een hoorzitting toe te lichten als hij dat zou wensen.

2. Gedurende het onderzoek is het volgende naar voren gekomen.

Verzoeker heeft bij brief van 14 juni 2003 een klacht ingediend bij de hoofdofficier van justitie te Utrecht. Vervolgens heeft de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie de klacht bij brief van 6 augustus 2003 afgedaan. Op enig moment in de periode tussen 14 juni 2003 en 6 augustus 2003 heeft het arrondissementsparket verzoeker de gelegenheid geboden om zijn klacht mondeling toe te lichten. Verzoeker heeft dit aanbod afgewezen. In de brief van 6 augustus 2003 wordt aan verzoeker meegegeven dat in het geval verzoeker zijn klacht alsnog middels een hoorzitting mondeling wenst toe te lichten, hij hiertoe een

verzoek kan indienen waarna hij hiertoe in de gelegenheid zal worden gesteld. Vervolgens heeft verzoeker bij brief van 11 augustus 2003 zijn ongenoegen laten weten over de afdoening van zijn klacht. Bij brief van 12 augustus 2003 deelde de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie aan verzoeker mee dat hij zich tot de Nationale ombudsman kan wenden als hij zich niet kon vinden in de klachtafdoening zoals weergegeven in de brief van 6 augustus 2003. Verzoeker heeft zich vervolgens bij brief van 30 augustus 2003 gericht tot het College van procureurs-generaal met de klacht over de klachtafhandeling door het arrondissementsparket te Utrecht. Op 25 november 2003 heeft er een hoorzitting bij het College van procureurs-generaal plaatsgevonden tijdens welke hoorzitting verzoeker zijn klacht heeft toegelicht. Van deze hoorzitting is een verslag opgesteld. Uit dit verslag blijkt dat verzoeker tijdens de hoorzitting heeft meegedeeld dat hij niet is ingegaan op de uitnodiging van het parket om gehoord te worden over zijn klacht omdat hij het gevoel had dat hij daar niets mee opschoot en dat hij misschien zichzelf niet meer in de hand zou hebben (zie Bevindingen, onder A.12). In antwoord op een vraag van de zijde van de Nationale ombudsman heeft verzoeker hierover nog gezegd dat hij niet op een uitnodiging is ingegaan omdat hij het gevoel kreeg dat een mondelinge toelichting geen invloed zou hebben op de beslissing op zijn klacht.

3. Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van een handeling of beslissing betrokkenen in staat stellen te worden gehoord. Voor de behandeling van klachten is dit vereiste vastgelegd in artikel 9:10 Awb. De hoorplicht vormt een essentieel onderdeel van de klachtprocedure. Zo kan het onder meer bijdragen aan het herstel van geschonden vertrouwen in de overheid (zie Achtergrond, onder 5.3.). Ingevolge het bepaalde in artikel 9:10, eerste lid, Awb stelt het bestuursorgaan de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft in de gelegenheid te worden gehoord. Het tweede lid van dit wetsartikel geeft aan dat van het horen van een klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is of in geval de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

4. In het onderhavige geval deed de laatste uitzonderingsgrond zich voor. Verzoeker heeft immers voorafgaand aan de beslissing van de hoofdofficier van justitie op de klacht, aangegeven dat hij zijn klacht niet mondeling wilde toelichten.

In zoverre is gehandeld in overeenstemming met artikel 9:10 Awb en het vereiste van hoor en wederhoor en is de onderzochte gedraging behoorlijk.

5. Verder overweegt de Nationale ombudsman dat verzoeker aan het eind van de brief van 6 augustus 2003 waarin hij van de beslissing op zijn klacht op de hoogte wordt gesteld, wordt uitgenodigd om zijn klacht alsnog middels een hoorzitting mondeling toe te lichten. De Nationale ombudsman acht deze uitnodiging niet gepast nu verzoeker al op de hoogte werd gesteld van de beslissing op zijn klacht.

6. Op dit punt wordt nog het volgende opgemerkt. De beslissing op de klacht houdt niets in omtrent het achterwege blijven van een hoorzitting. In gevallen waarin ervan wordt afgezien een betrokkene in het kader van de klachtbehandeling te horen, verdient het aanbeveling dit bij de beslissing op de klacht aan te geven, onder vermelding van de reden van het niet horen. Dit vormt aanleiding voor een aanbeveling in dit rapport.

7. De Nationale ombudsman heeft voorts uit eigen beweging een onderzoek gestart naar de wijze waarop het arrondissementsparket te Utrecht bij de behandeling van verzoekers klacht toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in artikel 9:12, tweede lid, van de Awb (zie Achtergrond, onder 5.4. en 5.5.). Aanleiding voor het onderzoek uit eigen beweging is de brief van de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie van 6 augustus 2003 waarin verzoekers klacht niet gegrond werd geacht. Tijdens het onderzoek is artikel 9:12 Awb gewijzigd, maar de tekst zoals die tot dan toe luidde blijft op deze zaak van toepassing. De navolgende overwegingen van de Nationale ombudsman zouden overigens bij toepassing van de nieuwe tekst niet anders luiden.

8. Met betrekking tot de toepassing van artikel 9:12 Awb heeft de minister van Justitie het volgende opgemerkt. In de brief van het arrondissementsparket te Utrecht van 6 augustus 2003 is verzoeker niet gewezen op de mogelijkheid een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman. De minister wees erop dat dit echter alsnog is gedaan in de brief van het arrondissementsparket van 12 augustus 2003.

9. Tijdens het onderzoek is het volgende gebleken. Verzoeker heeft bij brief van 14 juni 2003 een klacht ingediend bij de hoofdofficier van justitie te Utrecht. Vervolgens heeft de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie de klacht bij brief van 6 augustus 2003 afgedaan. In deze brief wordt geen melding gemaakt van het feit dat verzoeker zijn klacht vervolgens bij de Nationale ombudsman kan indienen. Bij brief van 11 augustus 2003 heeft verzoeker aan het arrondissementsparket duidelijk gemaakt dat hij niet tevreden is met de afdoening van de klacht. Vervolgens heeft de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie verzoeker bij brief van 12 augustus 2003 meegedeeld dat de klacht bij brief van 6 augustus 2003 afdoende is afgehandeld. Verder heeft de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie verzoeker meegedeeld dat hij zich tot de Nationale ombudsman kan wenden als hij zich niet kan vinden in de wijze waarop zijn klacht is afgehandeld.

10. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Artikel 9:12, tweede lid, Awb kan worden gezien als een uitwerking van dit vereiste. Dit artikellid schrijft voor dat het bestuursorgaan de klager bij zijn beslissing op de klacht wijst op een eventuele externe klachtvoorziening. Met het voorschrift wordt beoogd de klager deze mogelijkheid, ongeacht de uitkomst van de klachtbehandeling in eerste instantie, uitdrukkelijk onder ogen te brengen (zie Achtergrond, onder 5.5.).

11. Nu in de brief van 6 augustus 2003 niet is verwezen naar een persoon of college aangewezen om klachten over bestuursorganen te behandelen, voldoet de brief niet aan dit vereiste. Dat verzoeker in de brief van 12 augustus 2003 wel naar de Nationale ombudsman is verwezen, doet hier niet aan af. Verzoeker heeft naar aanleiding van de brief van 6 augustus 2003 gereageerd en pas hierna heeft het arrondissementsparket te Utrecht verzoeker erop gewezen dat hij de Nationale ombudsman kan verzoeken een onderzoek in te stellen als hij zich niet kon vinden in de wijze waarop zijn klacht door het arrondissementsparket was afgehandeld.

Derhalve heeft het parket in strijd gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De Nationale ombudsman acht de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

B. HET REGIONALE POLITIEKORPS UTRECHT

I. Ten aanzien van de informatie omtrent de te volgen procedure

1. Verzoeker klaagt er ook over dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht geen informatie heeft gegeven aan verzoeker omtrent de te volgen procedure voor strafzaken tegen minderjarigen. Naar de Nationale ombudsman heeft begrepen doelt verzoeker hier op de gang van zaken bij of na afloop van het verhoor van zijn zoon. Over dit verhoor vermeldt de klacht die verzoeker bij de politie heeft ingediend (zie Bevindingen onder A.4. en de bijlage onder A.5.) dat hij heeft gevraagd hoe de procedure verder ging en dat de verhorend ambtenaar vertelde dat het een HALT-zaak werd met een taakstraf en schadevergoeding. Overigens heeft verzoeker zich op dit punt uitgelaten in heel algemene bewoordingen als dat tijdens de procedure veel onduidelijk was en vragen slecht werden beantwoord.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Zij heeft in haar reactie op de klacht onder meer meegedeeld dat aan de politiemans die de zoon had verhoord niet de vraag was gesteld hoe de procedure in strafzaken tegen minderjarigen was, dan wel of deze verschilde van een procedure waarbij er van een meerderjarige verdachte sprake was. De betrokken ambtenaar had uitsluitend het strafrechtelijk onderzoek gedaan, waarbij hij de zoon van verzoeker als verdachte had gehoord. Het niet verstrekken van informatie omtrent de te volgen procedure voor strafzaken tegen minderjarigen is in de gesprekken gedurende de interne klachtprocedure met de betrokken ambtenaar niet eerder ter sprake gekomen.

3. In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman is politieambtenaar S. gehoord. Hij verklaarde onder meer dat hij na afloop van het verhoor aan verzoeker en diens zoon had uitgelegd dat hij een proces-verbaal zou opstellen, dat dit aan de parketsecretaris zou worden opgestuurd, dat de zaak wellicht volgens de HALT-procedure

zou worden afgehandeld en dat niet hij, maar de parketsecretaris hierover zou beslissen.

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit gaat naar het oordeel van de Nationale ombudsman in zijn algemeenheid niet zover, dat van een politieambtenaar die in het kader van een opsporingsonderzoek één van de minderjarige verdachten hoort, mag worden verlangd dat hij een schets geeft van de wijzen waarop strafzaken tegen minderjarigen worden afgehandeld. Wel moet de politieambtenaar voor zover mogelijk inspelen op de behoefte aan informatie over de verdere gang van zaken die doorgaans bij een minderjarige verdachte en zijn ouders zal bestaan na afloop van een verhoor.

Uit de genoemde klachtbrief van verzoeker aan de politie leidt de Nationale ombudsman af dat de verhorend ambtenaar een en ander over de vervolgprocedure heeft verteld. Ook bij een behoedzaam hanteren van de verklaring van S. - waartoe aanleiding bestaat omdat hij ruim twee jaar na het gebeuren is gehoord en zelf heeft aangegeven zich niet alles meer te herinneren - kan daaruit worden afgeleid dat enige informatie over de vervolgprocedure is verstrekt. De Nationale ombudsman acht dit toereikend.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk

II. Ten aanzien van de lichaamshouding

1. Verzoeker klaagt er verder over dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht tijdens het verhoor van zijn zoon onderuit gezakt heeft gezeten.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. In de interne klachtprocedure heeft de betrokken ambtenaar laten weten dat het kan zijn dat hij tijdens het verhoor van de zoon niet geheel recht op de stoel had gezeten. Hij had zeker niet onderuit gezakt het verhoor van de zoon afgenomen. Dit heeft hij herhaald tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman, met de toevoeging dat het heel goed kan zijn dat hij tijdens het verhoor op zeer ontspannen wijze heeft gezeten.

De korpsbeheerder schreef dat het best wel het geval zou kunnen zijn dat de betrokken ambtenaar tijdens het verhoor nors had gekeken.

3. Bovenstaande informatie is niet toereikend om vast te stellen of de verhorend ambtenaar onderuitgezakt heeft gezeten. De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit punt van een oordeel over de onderzochte gedraging.

III. Ten aanzien van de opmerking tijdens het verhoor

1. Voorts klaagt verzoeker erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht heeft aangegeven dat verzoekers zoon gezien de verklaringen van de eerste vier jongens

zeker debet was aan de vernieling.

2. De reactie van de korpsbeheerder houdt op dit punt in dat de betrokken ambtenaar erkende tijdens het verhoor te hebben gezegd dat de zoon debet was aan de gepleegde vernieling. Deze overtuiging was volgens de betrokken ambtenaar gezien de verklaringen van de eerste vier jongens gerechtvaardigd. Met de vaststelling aan de hand van de verklaringen van de mededaders had de betrokken ambtenaar de zoon ook geconfronteerd. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond.

3. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Zo dient een politieambtenaar die onderzoekt of personen betrokken zijn geweest bij een misdrijf terughoudend te zijn met uitlatingen (jegens die personen) die erop neerkomen dat hun betrokkenheid voor hem een gegeven is.

4. De Nationale ombudsman stelt vast dat de verhorend politieambtenaar verzoekers zoon heeft geconfronteerd met de verklaringen die de andere betrokkenen hadden afgelegd en die de zoon als (mede)schuldige aanwijzen. Deze werkwijze kan bijdragen aan een goede reconstructie van hetgeen is voorgevallen.

In dit geval heeft de politieambtenaar op basis van de verklaringen een stellige conclusie over verzoekers schuld aan de vernieling getrokken en deze laten doorklinken in het verhoor van de zoon. Dit getuigt niet van een actieve opstelling om iedere vorm van een vooropgezette mening te vermijden.

De Nationale ombudsman acht de gedraging op dit punt niet behoorlijk.

IV. Ten aanzien van de mededeling over toepassing van de HALT-procedure

1. Verzoeker klaagt er vervolgens over dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht heeft aangegeven dat de zaak van zijn zoon zou worden afgehandeld volgens de HALT-procedure. Politieambtenaar S. had dit op 4 februari 2003 gezegd toen verzoeker hem vroeg naar de verder te volgen procedure. In verzoekers korte weergave van het verhoor op 4 februari 2003 (zie Bevindingen, onder A.4. en A.5.) is sprake van een taakstraf van bureau HALT en schadevergoeding. De zaak is echter niet via HALT afgedaan.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De korpsbeheerder heeft aangegeven dat betrokken ambtenaar S. van oordeel was dat de HALT-procedure in principe de aangewezen weg was voor afdoening van de zaak, aangezien de zoon niet als verdachte in het bedrijfsprocessensysteem van het regionale politiekorps Utrecht stond geregistreerd en er evenmin een veroordeling op zijn naam stond. De betrokken ambtenaar was, aldus de korpsbeheerder, op de hoogte van het feit dat het niet vergoeden van de schade tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verdachten, aan een afdoening volgens die

procedure in de weg stond.

In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft S. op dit punt onder meer verklaard dat hij na afloop van het verhoor heeft uitgelegd dat de zaak wellicht volgens de HALT-procedure zou worden afgehandeld en dat niet hij, maar de parketsecretaris hierover de beslissing zou nemen.

3. Ingevolge de Aanwijzing HALT-afdoening (zie Achtergrond, onder 4.) worden minderjarigen die strafbare feiten van betrekkelijk geringe ernst hebben gepleegd via de HALT-afdoening buiten het justitiële circuit gehouden. Artikel 77e van het Wetboek van Strafrecht (Sr) (zie Achtergrond, onder 1.2.) bepaalt dat een opsporingsambtenaar die daartoe door de officier van justitie is aangewezen, na verkregen toestemming van de officier van justitie aan een minderjarige verdachte tussen 12 en 17 jaar kan voorstellen dat deze deelneemt aan een project. Verder bepaalt artikel 77e Sr dat deelneming aan een project strekt tot voorkoming van toezending van het opgemaakte proces-verbaal aan de officier van justitie. Kortom, de politie heeft bij de zogenoemde HALT-afdoening een (voorwaardelijke) sepotbevoegdheid onder verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie. Het project kan bestaan uit het verrichten van werkzaamheden of vergoeding van schade. Tot slot blijkt uit de Aanwijzing HALT-afdoening dat aan een HALT-afdoening slechts mag worden deelgenomen door jeugdigen die omtrent het plegen van het strafbare feit een bekentenis hebben afgelegd. In afwijking van dit vereiste kan de officier van justitie in individuele gevallen op een daartoe strekkend verzoek van de jeugdige of zijn wettelijk vertegenwoordiger toestaan dat deelname aan een HALT-project zal plaatsvinden. De aanwijzing bepaalt nader dat de opsporingsambtenaar de ontkennende jeugdige op de mogelijkheid tot het doen van een dergelijk verzoek wijst.

4. De zaak van de zoon van verzoeker is niet met een de HALT-afdoening maar met een transactie afgehandeld. Deze is aangeboden tijdens een onderhoud op het parket. Tijdens zo'n OTP-zitting stelt de officier van justitie in het kader van artikel 74 Sr (zie Achtergrond, onder 1.1.) aan een jeugdige verdachte voorwaarden ter voorkoming van strafvervolging, hetgeen niet leidt tot een strafblad. Artikel 77f Sr (zie Achtergrond, onder 1.3.) bepaalt dat de officier van justitie als voorwaarde het verrichten van een werkstraf en het vergoeden van de schade kan stellen.

5. Gedurende het onderzoek is gebleken dat de parketsecretaris op 9 april 2003 overleg heeft gehad met de politie hetgeen heeft geleid tot de beslissing van L. (de parketsecretaris) tot een OTP-afdoening en dus niet tot een HALT-afdoening.

In een brief van 6 augustus 2003 van de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie aan verzoeker staat dat L. op een gegeven moment op grond van het proces-verbaal ervan is uitgegaan dat de zoon van verzoeker (deels) ontkende. Dit heeft ertoe geleid dat niet voor een HALT-afdoening is gekozen maar voor een OTP-afdoening. Voorts heeft de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie aan verzoeker duidelijk gemaakt dat zijn zoon

uiteindelijk niet is benadeeld door de keuze voor een OTP-afdoening nu voor wat betreft het aantal uren werkstraf de HALT-richtlijnen zijn aangehouden op de OTP-zitting.

6. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd. Over dit vertrouwensbeginsel merkt de Nationale ombudsman op dat niet iedere handeling of mededeling leidt tot een gerechtvaardigde verwachting. De omstandigheden en de inhoud spelen een rol, maar ook de vraag wie de mededeling deed. Wil een verwachting gerechtvaardigd kunnen heten, dan is het uitgangspunt dat de burger redelijkerwijs heeft moeten kunnen denken dat de betrokken ambtenaar bevoegd was.

7. De resultaten van het onderzoek overziend constateert de Nationale ombudsman dat de mogelijkheid van een HALT-afdoening na afloop van het verhoor op 4 februari is genoemd door S. De Nationale ombudsman heeft niet kunnen vaststellen dat daarbij een expliciet voorbehoud is gemaakt; daarvoor komen de lezingen van het gebeurde onvoldoende overeen. Wel acht hij het aannemelijk dat bij verzoeker de indruk is gewekt dat de zaak tegen zijn zoon met een schadevergoedingsverplichting en een werkstraf zou worden afgedaan via de HALT-procedure. De ambtenaar die verzoekers zoon verhoorde, vond dit immers in principe de aangewezen weg.

Evenmin is duidelijk geworden welk beeld verzoeker zich op basis van mededelingen van de politieambtenaar heeft gevormd van de HALT-procedure, en dus ook niet in hoeverre door de afdoening met een transactie daarvan is afgeweken. De Nationale ombudsman merkt echter op dat de zaak op een belangrijk punt wel is afgewikkeld zoals verzoeker verwachtte, namelijk met een werkstraf en schadevergoeding.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat, nu de verwachtingen van verzoeker tenminste voor een groot deel zijn gehonoreerd terwijl overigens niet is komen vast te staan dat deze gerechtvaardigd waren, niet is gehandeld in strijd met het vertrouwensbeginsel.

De gedraging is op dit punt behoorlijk.

V. Ten aanzien van de betaling van de schade

1. Verder klaagt verzoeker erover dat de politieambtenaar die zijn zoon heeft verhoord, heeft aangegeven dat de schade door zeven personen zou worden betaald. Later bleek dit niet te kloppen.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De betrokken ambtenaar had als uitgangspunt aangegeven dat de schade door zeven personen betaald zou worden. In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft de ambtenaar, S., verklaard dat hij aan het eind van het verhoor heeft gezegd dat het in het algemeen zo is dat waar

zeven schuldigen aan een strafbaar feit zijn, ook zeven personen de schade dienen te betalen.

3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

4. De Nationale ombudsman overweegt het volgende. Uit de context is duidelijk dat de opmerking van politieambtenaar S. een algemene strekking had: als er zeven schuldigen zijn, moeten er zeven betalen. Daarmee heeft S. niet de gerechtvaardigde verwachting gewekt dat ook vast zou komen te staan, dat er zeven schuldigen waren.

De Nationale ombudsman acht de gedraging behoorlijk.

VI. Ten aanzien van de kopie van de verklaring

1. Verzoeker klaagt er ook over dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht geen kopie van de verklaring van zijn zoon heeft verstrekt.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Zij wees erop dat wanneer een onderzoek naar een mogelijk strafbaar feit nog loopt, niet de politie maar - ingevolge artikel 30, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering (Sv) - het Openbaar Ministerie de instantie is die moet beslissen op een verzoek om inzage of kopieën van processtukken. Daarentegen geeft artikel 31 Sv aan dat een proces-verbaal van een eigen verklaring aan de verdachte moet worden verstrekt. Dat gebeurt niet standaard, aldus de korpsbeheerder. De verhorend ambtenaar had daarom geen kopie van de verklaring van verzoekers zoon afgegeven. In een later stadium is de verklaring wel beschikbaar gesteld; de verklaring is in een envelop gedaan en afgehaald op het politiebureau te Veenendaal.

3. Op dit punt heeft de betrokken politieambtenaar S. de volgende informatie aan de Nationale ombudsman verstrekt. S. had verzoeker toen deze na het verhoor om een kopie van de verklaring vroeg, er geen gegeven en daarbij uitgelegd dat dit niet gebruikelijk was. Verzoeker kwam hier in een telefoongesprek op terug. Om van het een en ander af te zijn heeft S. toen voor verzoeker een kopie van de verklaring bij de balie van het politiebureau achtergelaten waarna verzoeker deze heeft opgehaald.

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit brengt onder meer mee dat de politie een burger informeert over de wijze waarop een burger een proces-verbaal kan verkrijgen wanneer de burger daarom vraagt en de politie afgifte weigert.

5. De Nationale ombudsman overweegt het volgende. In de artikelen 30 en 31 Sv ligt besloten dat tijdens het voorbereidend onderzoek het Openbaar Ministerie beslist over

toestemming voor de verdachte om van processtukken kennis te nemen en dat de grond waarop het Openbaar Ministerie dit kan weigeren - het belang van het onderzoek - niet geldt voor het proces-verbaal van verhoor van de verdachte. De verdachte kan op de griffie van de rechtbank een kopie krijgen van dat proces-verbaal, zo volgt uit artikel 34 Sv.

In dit geval is het de vraag of de politie aan een verdachte die daarom verzoekt een kopie van het proces-verbaal van zijn verklaring moet verstrekken. Op die situatie en met name de gevallen waarin nog geen proces-verbaal naar het parket is ingezonden is een instructie van het College van procureurs-generaal van toepassing (zie Achtergrond, onder 5.) waarin wordt beschreven hoe verzoeken om een afschrift van de eigen verklaring moeten worden afgehandeld gedurende het voorbereidend onderzoek. Uitgangspunt is dat aan een persoon die daarom verzoekt gedurende het voorbereidend onderzoek zonder onnodige vertraging een afschrift van zijn eigen verklaring wordt verstrekt, tenzij het onderzoeksbelang dit tijdelijk niet toestaat. In dat geval moet de politie het verzoek om een afschrift aan de officier van justitie voorleggen. Voorts geeft de instructie aan dat de politie in de gevallen waarin een kopie van de verklaring niet direct verstrekt kan worden, verzoeker op de mogelijkheid moet wijzen om binnen 14 dagen tegen de beslissing bezwaar aan te tekenen bij het gerecht waartoe het parket behoort. Door dit na te laten heeft de politie niet gehandeld in overeenstemming met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De Nationale ombudsman acht de gedraging op dit punt niet behoorlijk.

VII. Ten aanzien van het verzoek om wijzigingen in de verklaring

1. Verzoeker klaagt er ten slotte verder over dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht na een verzoek daartoe geen wijzigingen in de verklaring van de zoon heeft aangebracht.
2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De betrokken ambtenaar heeft dit verzoek niet ingewilligd omdat hij geen wijzigingen in de oorspronkelijke verklaring kon aanbrengen. De wijzigingen hadden te maken met verschillen in uitleg van de inhoud van de verklaring. De betrokken ambtenaar had, aldus de korpsbeheerder, in de vorm van een aanvullende verklaring aan het verzoek kunnen voldoen, hetgeen echter niet geschiedde.
3. De betrokken ambtenaar meende zich te herinneren dat verzoeker de wijzigingen niet had voorgesteld tijdens het verhoor, maar later in een telefoongesprek.
4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit brengt onder meer mee dat politieambtenaren die onderzoek doen naar een strafbaar feit hun bevindingen eenduidig en volledig vastleggen.

5. De Nationale ombudsman overweegt als volgt. Verzoeker heeft wijzigingen in het proces-verbaal gevraagd die te maken hadden met verschillen in uitleg van de inhoud van de verklaring. Volgens de korpsbeheerder had de betrokken ambtenaar in de vorm van een aanvullende verklaring aan dit verzoek kunnen voldoen. Gelet op het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving is de Nationale ombudsman van oordeel dat de betrokken ambtenaar inderdaad had moeten vastleggen, bijvoorbeeld in een aanvullend proces-verbaal, wat verzoekers zoon met zijn verklaring heeft willen zeggen.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het arrondissementsparket te Utrecht is niet gegrond ten aanzien van:

- het informeren over de redenen van vervolging.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van de persoonsverwisseling.

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht is gegrond ten aanzien van:

- de opmerkingen tijdens het verhoor, wegens schending van het verbod van vooringenomenheid;
- de kopie van de verklaring, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;
- het verzoek om wijzigingen in de verklaring, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving;

niet gegrond ten aanzien van:

- de mededeling over toepassing van HALT-procedure;
- de schade.

Ten aanzien van het informeren over de verdere procedure en de houding van de verhorende ambtenaar onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

De ambtshalve onderzochte gedraging van het arrondissementsparket te Utrecht is

niet behoorlijk ten aanzien van:

- de verwijzing naar een externe klachtvoorziening, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

behoorlijk ten aanzien van:

- het horen van verzoeker.

Aanbeveling

De minister van Justitie wordt in overweging gegeven om te bevorderen dat wanneer bij de behandeling van klachten over het Openbaar Ministerie ervan wordt afgezien de klager in het kader van de klachtenbehandeling te horen, hiervan melding wordt gemaakt bij de beslissing op de klacht, onder vermelding van de reden van het niet horen.

De minister liet bij brief van 14 september 2005 weten dat de aanbeveling zal worden opgevolgd. Hierop heeft de Nationale ombudsman het dossier gesloten.

Onderzoek

Op 30 augustus 2003 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. te Veenendaal, met een klacht over een gedraging van het arrondissementsparket te Utrecht en het regionale politiekorps Utrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie en de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie en de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. De betrokken ambtenaren maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor het politieel optreden werd ook de hoofdofficier van justitie over de klacht over het regionale politiekorps Utrecht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld haar zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar haar oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de minister, de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd aan de minister van Justitie en de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De minister van Justitie, de korpsbeheerder en de betrokken ambtenaar S. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen. De betrokken ambtenaren L. en K. gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 31 december 2002 werd er bij het regionale politiekorps Utrecht melding gedaan van vernieling van een bushokje door een groep van zeven à acht jongeren.

2. Naar aanleiding van dit feit stelde ambtenaar Sc. van het regionale politiekorps Utrecht een loopproces-verbaal op. Dit proces-verbaal hield onder meer het volgende in:

"VERKLARING VAN VERDACHTE 1

Op dinsdag 31 december 2002, omstreeks 15.04 uur, werd een verklaring opgenomen van de verdachte Sc. (...)

Hij verklaarde onder andere met een aantal andere jongens vuurwerk afgestoken te hebben en dat (...) door vermoedelijk T. (de zoon van verzoeker; N.o.) een ruit van een bushokje vernield is met een grondbloem (vuurwerk) terwijl de anderen uit de groep daarbij aanwezig waren.

(...)

VERKLARING VAN VERDACHTE 2

Op vrijdag 24 januari 2003, omstreeks 20.33 uur, werd een verklaring opgenomen van een verdachte, genaamd J. (...)

Hij verklaarde onder andere op 31 december 2002 met een stuk of zeven vrienden vuurwerk afgestoken te hebben en toen ze met de groep (...) bij het bushokje kwamen, gezien te hebben dat Do1 en Do2 en T. naar het bushokje toeliepen en dat of Do2 of Do1 de klep van het hokje geopend had waarna door T. een grondbloem tussen de klep werd beklemd en aangestoken waarna (...) de ruit versplinterde.

(...)

VERKLARING VAN VERDACHTE 3

Op zaterdag 25 januari 2003, omstreeks 20.21 uur, werd een verklaring opgenomen van een verdachte, genaamd B. (...)

Hij verklaarde onder andere op 31 december 2002 met een groep jongens (...) te zijn geweest en dat van T. en Do1, die in de groep aanwezig waren, het idee kwam om een bushokje met vuurwerk te gaan vernielen. Verder verklaarde hij gezien te hebben dat door T. aan de zijkant van het hokje de bak waarachter een poster hangt opengetrapt werd waarna door hem een grondbloem tussen die bak geklemd werd waarbij hij tot twee keer toe geholpen werd door Do1 of Do2 en dat daarna de grondbloem door T. werden aangestoken.

(...)

VERKLARING VAN VERDACHTE 4

Op dinsdag 28 januari 2003, omstreeks 16.29 uur, werd een verklaring opgenomen van een verdachte, genaamd R. (...)

Hij verklaarde onder andere op 31 december 2002 met een aantal vrienden bijeen te zijn gekomen om vuurwerk af te steken. Verder verklaarde hij dat toen de groep (...) in Veenedaal was gekomen, Do1 en Do2 en T. naar een bushokje waren gelopen waarna door één van de drie de klep van het hokje waarachter de poster hangt geopend werd. Tevens verklaarde hij gezien te hebben dat vervolgens tot twee keer toe door T. een grondbloem tussen de klep van het hokje geklemd werd waarna deze door één van de drie werd aangestoken terwijl de rest van de groep op enkele meters afstand stond te kijken.

(...)

VERKLARING VAN VERDACHTE 5

Op dinsdag 4 februari 2003, omstreeks 19.27 uur, werd een verklaring opgenomen van T. (...)

Hij verklaarde onder andere op 31 december 2002 met een aantal jongens (...) aanwezig te zijn geweest bij een bushokje waarbij iedereen wilde dat dit hokje vernield zou worden middels vuurwerk. Hij verklaarde verder gezien te hebben dat door Do1 de klep aan de zijkant van het hokje waarachter de poster hangt, opengetrapt werd waarna door Do1 of door Do2 tot twee keer toe een grondbloem tussen de klep geklemd en aangestoken werd waarna de ruit versplinterde. Verder verklaarde hij gezien te hebben dat hierna door R. tegen de versplinterde ruit werd getrapt waardoor de ruit uiteen viel.

(...)

VERKLARING VAN VERDACHTE 6

Op 6 februari 2003, omstreeks 15.45 uur, werd een verklaring opgenomen van een verdachte, genaamd Do1. (...)

Hij verklaarde onder andere op 31 december 2002 met een zestal vrienden (...) vuurwerk afgestoken te hebben en op een gegeven moment (...) te zijn gekomen bij een bushokje. Verder verklaarde hij samen met zijn broer Do2 en met T. bij het bushokje te hebben gestaan terwijl de rest van de groep op korte afstand van het bushokje stond en 'iemand' de zijklep van het hokje open had gemaakt maar niet te weten wie dat gedaan had. Verder verklaarde hij dat 'iemand' een grondbloem tussen die bak geklemd had en vervolgens had aangestoken.

(...)

VERKLARING VAN VERDACHTE 7

Op donderdag 6 februari 2003, omstreeks 16.15 uur, werd een verklaring opgenomen van een verdachte, genaamd Do2. (...)

Hij verklaarde onder andere dat hij op 31 december 2002 samen met bovengenoemde jongens (...) in Veenendaal is geweest en dat hij op een gegeven moment een krakend geluid hoorde op het moment dat de groep bij een bushokje stond en zag toen dat een van de ruiten van het hokje versplinterd was. Verder verklaarde hij dat hij niet gezien had wie die ruit had vernield.

(...)

MELDING RAAD VAN DE KINDERBESCHERMING

De formulieren 'melding opgemaakt proces-verbaal minderjarige' zijn aan de Raad van de Kinderbescherming gefaxt."

3. Bij brief van 10 juni 2003 deelde de parketsecretaris W. verzoeker onder meer het volgende mee:

"Op de OTP (Oproeping Ten Parkette; N.o.) van 26 mei heb ik u toegezegd nog contact op te nemen met de politie om duidelijkheid te krijgen over de gevolgde procedure in de onderhavige strafzaak.

Dit had met name betrekking op de volgende tijdens die OTP besproken punten:

- het feit dat de zaak niet middels HALT is afgedaan

- informatieverstrekking over de afdoening van de medeverdachten.

Het is mij niet gelukt de verbalisant S. te bereiken omdat hij op vakantie is. Wel heb ik gesproken met dhr L., politieparketsecretaris.

In dat gesprek kwam het volgende naar voren.

De politie heeft het proces-verbaal opgemaakt en dit ter beoordeling aan de politieparketsecretaris gezonden.

Deze heeft de strafzaken tegen 4 van de 7 verdachten geseponeerd.

Het kan dus zijn dat het idee van de politie was dat alle 7 vervolgd zouden worden, echter de beslissing daarover is door de secretaris genomen. De politie kon u daarover dus niet verder informeren, omdat de zaak niet meer bij hen lag.

Ik heb ook begrepen dat dhr L. meer malen met u contact over de zaak heeft gehad en aan u heeft uitgelegd waarom deze sepotbeslissingen zijn genomen en dat hij ook andere vragen die u had uitgebreid met u heeft besproken.

Hij kon mij niet meer vertellen waarom hij niet heeft gekozen voor een HALT afdoening. Omdat dat de beslissing had horen te zijn in deze zaak heb ik op de OTP ook aan-gegeven dat ik voor wat betreft het aantal uren werkstraf de HALT richtlijnen heb aangehouden.

De procedure is omslachtiger geweest dan nodig was - waarvan ik op de OTP ook heb gezegd dat het mij speet - maar heeft uiteindelijk niet geleid tot een voor uw zoon 'slechtere' afdoening dan bij de HALT procedure het geval was geweest."

4. Bij brief van 14 juni 2003 diende verzoeker een klacht in bij het regionale politiekorps te Utrecht. Deze klacht hield onder meer het volgende in:

"Hierbij dienen wij een klacht in over de Politie Veenendaal.

Met de volgende redenen:

- Optreden Hr. S., tijdens het verhoor van onze zoon.
- Procedure verkeerd uitgelegd door de Hr S.
- Uitvoering van de procedure.

Het verhoor.

De Hr. S. zat er tijdens het verhoor zowel verbaal als non-verbaal bij op een manier die irritatie opwekte. Een voorbeeld, bij binnenkomst zei hij: "Zo T., wat heb je nu weer gedaan". (T. kwam voor de eerste maal in aanraking met de politie). Tijdens de verklaring van T. werden er meer van deze opmerkingen gemaakt. U kunt dit verder lezen in het uitgebreide verslag.

Procedure.

Aan de Hr. S. gevraagd wat de procedure is. Hij zei dat de schade door zeven man betaald zal worden en een taakstraf van bureau HALT.

Later blijkt dit niet te kloppen. U kunt dit verder lezen in het uitgebreide verslag.

Uitvoering Procedure.

Tijdens de gehele procedure zijn er problemen geweest. Verschillende uitspraken door diverse personen van Politie en Justitie. Er was ons veel onduidelijk. Vragen werden slecht beantwoord, alles werd verscholen achter de procedure. Wat dat ook mocht zijn. Er is ook geen motivatie geweest waarom en welke criteria er geldt voor de veroordeling. Wij voelden ons erg onzeker en slecht ingelicht, waarop wij uiteindelijk een advocaat hebben ingeschakeld. Deze kon ons wel duidelijkheid geven.

Dit alles heeft veel invloed gehad op ons gezin en heeft het vertrouwen in Politie, die je vriend zou moeten zijn, heel erg geschaad."

5. Bij de hierboven genoemde klacht was een verslag van verzoeker als bijlage gevoegd.

Dit verslag hield onder meer het volgende in:

"Verslaglegging proces

3 februari de heer S.

Eerste telefonisch contact.

De heer S. wil een afspraak maken met T. vanwege de vernieling van een bushokje op 31 december 2002.

De heer S. zei dat T. zeker debet is aan de vernieling. Gezien de verklaringen van de eerste vier jongens die verhoord zijn. T. is nummer vijf en hierna volgen er nog twee. Afspraak gemaakt voor bezoek op het politiebureau.

4 februari bezoek politiebureau

Bij binnenkomst zei de heer S. 'T. wat heb je nu weer gedaan'. Waar ik op reageerde, hoezo hij is hier voor de eerste keer. Hierop kreeg ik geen antwoord van de heer S. De heer S. vertelde dat T. eerlijk zijn aandeel in het gebeuren zal vertellen. Opmerking van de heer S., dat heb ik wel vaker gehoord, op een dergelijke toon dat hij dit niet geloofde. T. legde zijn aandeel uit, zei nog dat de verklaring overeenkomt met de verklaringen van de vier andere jongens. Gevraagd hoe de procedure verder ging. De heer S. vertelde dat het een HALT zaak werd. (...) Verklaring doorgelezen; er ontstond een discussie over de verklaring die je naar mijn mening op meerdere manieren kan uitleggen. De heer S. was niet bereid de verklaring te veranderen. Gevraagd om een kopie van de verklaring, maar deze kreeg ik niet mee.

(...)

2 april politie

Na het gesprek bij de Kinderbescherming dezelfde middag, de heer S. gebeld. Gevraagd welke parketsecretaris de zaak van T. behandelt; dit is de heer L.

3 april de heer L.

Telefonisch contact met de heer L.

Gevraagd hoe het mogelijk is dat deze procedure zo loopt. De heer L. heeft uitgelegd hoe de procedure loopt. De uitleg klopte niet wat in werkelijkheid gebeurde. Gemotiveerd hoe mijn persoonlijke mening was over de uitvoering van deze procedure. Motivatie was hoe T. behandeld was bij de politie. (...) Antwoord: zo denkt justitie niet. (...) Afgesproken dat de heer L. zou uitzoeken waarom deze procedure zo is gelopen.

9 april de heer L.

De heer L. belde, heeft de zaak uitgelegd. Hoofdredenen, de heer T. heeft een ontkennende verklaring afgelegd en wordt daarom vervolgd. Dit is voor een leek heel onbegrijpelijk. De zaak nog eens doorgenomen en verteld hoe de heer S. te werk is gegaan. Afgesproken met de heer L. dat T. opnieuw een verklaring zal afleggen. Dit eerst bespreken met T. Ook afgesproken dat wij een gedeelte van de schade zullen betalen, dit was van begin af aan al gezegd en verder geen discussiepunt. Morgen terugbellen.

10 april de heer L.

De heer L. gebeld.

De heer L. vraagt of T. ook in Rotterdam gewoond heeft. Want daar was hij ook al een keer opgepakt.

Uitgelegd aan de heer L. dat wij alleen in Veenendaal hebben gewoond !!!!! Wat is dit.

Afgesproken met de heer L. dat T. opnieuw een verklaring zou afleggen en dat we een gedeelte van de schade zullen betalen.

De heer L. belt de heer S. voor een afspraak.

15 april de heer L.

De heer L. belde met de mededeling dat T. geen nieuwe verklaring hoeft af te leggen. De heer S. vond dat niet nodig, geen discussie meer mogelijk. Waar ik op antwoordde wie bepaalt dat of de heer S. de verklaring niet opnieuw wil afnemen. Hierop kreeg ik als antwoord dat ze dit samen hadden bepaald. Met andere woorden ik moet ermee ophouden. Verder werd mij verteld dat we op 26 mei bij de officier van justitie moeten komen in Utrecht. De heer L. vertelde me ook over de verwisseling met een T. in Rotterdam dat dit een fout was. En hier kon ik het mee doen.

26 mei

Officier van justitie behandeling zaak.

T. krijgt 12 uur taakstraf en 1/3 deel boete betaling.

Officier begreep niet waarom de zaak bij haar was gekomen.

Zij zal hier onderzoek naar doen."

6. Verzoeker diende bij brief van 14 juni 2003 een klacht in bij het arrondissementsparket te Utrecht. Bij deze brief was het hierboven onder 5. genoemde verslag gevoegd.

De brief houdt onder meer het volgende in:

"Hierbij dienen wij bij u een klacht in over de werkwijze parketsecretaris Hr. L..

Tijdens procedure van mijn zoon vinden wij dat de hr. L. onzorgvuldig gewerkt heeft. De Hr. L. heeft geen criteria aan kunnen geven waarop T. vervolgd werd. Een voorbeeld een jongen geeft een karate klap tegen het raam waardoor het glas op straat valt en de andere zegt dat de vuurwerkbloem niet goed ligt. Wat weegt zwaarder ?? De jongen met de karateklap gaat vrij uit en de andere wordt veroordeeld.

Verder heeft er een persoonsverwisseling plaats gevonden wat degelijk invloed heeft gehad op de zaak. Wat de Hr. L. ontkent dit kunt U zien in de verslaglegging.

De officier van justitie of parketsecretaris vond zelf ook dat de zaak vreemd was verlopen, zij heeft toegezegd de zaak te onderzoeken.

Tijdens de gehele procedure zijn er problemen geweest. Verschillende uitspraken door diverse personen van Politie en Justitie. Er was ons veel onduidelijk. Vragen werden slecht beantwoord, alles werd verscholen achter de procedure. Wat dat ook mocht zijn. Er is ook geen motivatie geweest waarom en welke criteria er gelden voor de veroordeling. Wij voelden ons erg onzeker en slecht ingelicht, waarop wij uiteindelijk een advocaat hebben ingeschakeld. Deze kon ons wel duidelijkheid geven. Dit alles heeft veel invloed gehad op ons gezin en heeft het vertrouwen in politie, die je vriend zou moeten zijn, heel erg geschaad.

Wij accepteren geen uitstel van behandeling van deze klacht. En wij verwachten van u dat u deze klacht binnen zeer korte termijn behandelt en serieus neemt."

7. De hoofdofficier van justitie te Utrecht schreef verzoeker bij brief van 14 juli 2003 onder meer het volgende:

"Gelet op het recht van hoor en wederhoor en de omstandigheid dat de heer L - tegen wie uw klacht mede gericht is - in verband met vakantie niet aanwezig is, kan ik u thans nog niet inhoudelijk informeren omtrent de afhandeling van de door u ingediende klacht.

Ik zeg u toe dat ik u uiterlijk 15 augustus a.s. nader zal berichten over de afhandeling van uw klacht."

8. Het regionale politiekorps te Utrecht reageerde bij brief van 30 juli 2003 onder meer als volgt op de klacht:

"Naar aanleiding van de door u op 18 juni jl. ingediende klacht over politieoptreden heeft op 8 juli jl. een gesprek plaatsgevonden met de heer Be., inspecteur van politie.

Uw klacht is onder te verdelen in de navolgende elementen:

1. Optreden politieambtenaar met betrekking tot uitnodiging voor verhoor.
2. Het eerste contact aan het politiebureau.
3. De gang van zaken bij het verhoor alsmede de opstelling van politieambtenaar
4. De toepassing en uitleg over procedures.

De klacht zal per onderdeel worden beantwoord:

1. Op 3 februari 2003 wordt uw zoon T. door verbalisant S. telefonisch uitgenodigd voor een verhoor in verband met openlijke geweldpleging/vernieling van een bushokje, gepleegd door meerdere personen op 31 december 2002. In dit gesprek werd rechtstreeks naar uw zoon gevraagd en was er geen direct contact tussen de ouders en de politieambtenaar. Door de politieambtenaar werd aangegeven dat, gezien de verklaringen

van de eerste vier jongens, uw zoon zeker debet was aan deze vernieling.

De (telefonische) uitnodiging van een persoon, teneinde gehoord te worden als verdachte in een zaak is toegestaan ingevolge het Wetboek van Strafvordering.

Gezien het vorenstaande acht ik dit klachtonderdeel: ongegrond.

2. Bij het eerste contact op het politiebureau wordt door de politieambtenaar de indruk gewekt, dat hij uw zoon al langere tijd kent en dat hij al vaker met de politie in aanraking geweest.

Hoewel deze uitspraak niet gecontroleerd kan worden ben ik van mening, dat de politie te allen tijde de neutraliteit en objectiviteit dient te bewaren.

Gezien het vorenstaande acht ik dit klachtonderdeel met betrekking tot bejegening: gegrond.

3. Gedurende het verhoor van uw zoon, waarbij uzelf aanwezig was, wordt door u aangegeven:

dat de politieambtenaar desinteresse toonde door non-verbale uitstraling

dat er andere verklaringen worden aangehaald, waaruit de conclusie wordt getrokken, dat uw zoon al bij voorbaat schuldig is aan het gepleegde feit.

dat de verklaring op meerdere manieren geïnterpreteerd kan worden

dat de politieambtenaar na voorlezing van de verklaring geen wijzigingen wil aanbrengen

dat de verklaring door uw (minderjarige) zoon wordt ondertekend. Dient de wettelijke vertegenwoordiger ook te tekenen of juist te tekenen?

Ad a t/m d. Door de verhorende politieambtenaar wordt aangegeven, dat hij juist geen sturing heeft gegeven aan de verklaring van uw zoon, omdat deze in vrijheid dient te worden afgelegd. Tevens wordt er nog op gewezen dat, voorafgaande aan het verhoor aan een verdachte, dient te worden medegedeeld, dat hij niet tot antwoorden verplicht is (artikel 29 Wetboek van Strafvordering). De verklaring werd door uw zoon ondertekend, zodat wordt aangenomen, dat hij het met het vastgelegde eens was.

Ad e. De verdachte wordt gevraagd om de verklaring te ondertekenen, hij is hier echter niet toe verplicht. Het tekenen van de wettelijke vertegenwoordiger (een der ouders) is daarbij niet aan de orde.

Gezien het vorenstaande acht ik dit klachtonderdeel: ongegrond.

4. Uit de gehele gang van zaken blijkt, dat er sprake is van meerdere procedures, die op verschillende manieren worden geïnterpreteerd en uitgelegd. Ik vind het van belang op te merken dat de politie zich vooral heeft gericht op de procedures rondom opsporing en dat die naar mijn mening correct zijn toegepast. Daarnaast heeft de betrokken politieambtenaar een inschatting gemaakt over de mogelijke volgende stappen - in de vervolging - die onder de verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie vallen. Doel daarvan was u alvast te informeren over mogelijke consequenties van het gedrag van uw zoon om enige onzekerheid weg te nemen. U mag van ons professionele inschatting verwachten, maar meer dan dit ook niet. De beslissing ligt elders. Het spijt me wanneer er mogelijk bij u een andere verwachting is gewekt.

Ik wil daarbij wel nader ingaan op de HALT-afdoening, mede omdat ik begrepen heb, dat u van het Openbaar Ministerie daarover correspondentie heeft ontvangen.

Volgens de HALT-richtlijnen - die ik volledigheidshalve bijvoeg - kan door de politie HALT enkel worden toegepast bij een bekende verdachte. Aangezien uw zoon in eerste instantie zijn aandeel ontkende, verviel deze optie.

Eventueel kan HALT later ook op verzoek van de eerst ontkennende verdachte (of zijn wettelijke vertegenwoordiger) worden toegepast wanneer de verdachte later toch tot een andere opvatting komt over zijn aandeel. Dit dient dan te worden aangevraagd door de betrokken verdachte in een apart, schriftelijk verzoek. De politie heeft daar dan in die fase niets meer mee van doen.

Het geheel overziende acht ik dit klachtonderdeel met betrekking tot het optreden van de politie: ongegrond.

De overige klachtonderdelen zullen afzonderlijk worden behandeld door het Openbaar Ministerie te Utrecht.

Ik hoop, dat door de wijze waarop uw klacht is afgehandeld het vertrouwen in de politie weer enigszins is hersteld."

9. De plaatsvervangend hoofdofficier van justitie te Utrecht reageerde bij brief van 6 augustus 2003 onder meer als volgt op de klacht:

"In antwoord op uw brief van 14 juni jl. en in vervolg op de brief van de waarnemend hoofdofficier van justitie van 18 juni jl. alsmede de brief van 14 juli jl. van de hoofdofficier van justitie, bericht ik u als volgt.

U geeft in uw brief aan een klacht te hebben over de werkwijze van de heer L. Naar aanleiding van uw klacht heb ik een onderzoek ingesteld en navraag gedaan bij de heer L. en mevrouw Wo., de secretaris die de zaak van uw zoon T. op de OTP (Oproep Ten Parkette) zitting heeft behandeld. Hieronder zal ik puntsgewijs op uw klacht ingaan.

Uw klacht richt zich, blijkens uw brief, op de volgende punten:

U vindt dat de heer L. onzorgvuldig heeft gewerkt en geen criteria heeft kunnen aangeven waarop uw zoon T. werd vervolgd.

Ik heb van de heer L. begrepen dat hij meerdere malen telefonisch contact met u heeft gehad en u onder meer heeft uitgelegd dat er weliswaar 7 jongens bij het feit aanwezig waren geweest, maar dat drie ervan, waaronder uw zoon T., het feit hadden gepleegd en daarom vervolgd zouden worden. Hieruit vloeide mede voort dat deze drie personen ook verantwoordelijk voor de schade werden gehouden. Gelet op het vorenstaande acht ik uw klacht op dit punt ongegrond.

Mij is voorts gebleken dat er onduidelijkheid heeft bestaan over de omstandigheid of uw zoon wel of niet een volledige bekentenis had afgelegd of wilde afleggen en of hij bereid was zijn deel van de schade te vergoeden. Op een gegeven moment is er door de heer L. op grond van het proces-verbaal vanuit gegaan dat uw zoon (deels) ontkende. Dit heeft er toe geleid dat er niet voor een HALT-afdoening is gekozen maar voor een OTP-afdoening. Of deze keuze de meest juiste is geweest is gelet op de reeds genoemde onduidelijkheid niet meer vast te stellen. Waarbij ik wil toevoegen dat - zoals mevrouw Wo., in haar brief van 10 juni 2003 al schreef - uw zoon T. uiteindelijk niet is benadeeld door de keuze voor een OTP-afdoening nu er voor wat betreft het aantal uren werkstraf de HALT-richtlijnen zijn aangehouden op de OTP-zitting.

Voorts geeft u in uw brief aan dat er een persoonsverwisseling heeft plaatsgevonden en dat dit naar uw mening wel degelijk invloed heeft gehad op de zaak.

Ik deel u mede dat mij is gebleken dat de heer L. inderdaad bij u navraag heeft gedaan omtrent een, bleek later, andere T. met nagenoeg dezelfde geboortedatum. Zodra de heer L. echter begreep dat het een vergissing zijner kant betrof, heeft hij dit aan u gemeld. Dat de vergissing invloed op de zaak heeft gehad, is mij niet gebleken. Ik acht uw klacht op dit punt dan ook ongegrond.

U schrijft voorts dat de officier van justitie of parketsecretaris u heeft aangegeven dat zij de zaak ook vreemd vond zijn verlopen en heeft toegezegd de zaak te onderzoeken.

Mij is gebleken dat parketsecretaris mevrouw Wo. u naar aanleiding van de OTP-zitting van 26 mei jl. heeft toegezegd nog contact met u te zullen opnemen om meer duidelijkheid te scheppen over de gevolgde procedure. Mevrouw Wo. heeft u vervolgens per brief van 10 juni 2003 nader geïnformeerd.

U geeft aan dat er gedurende de hele procedure problemen zijn geweest. Er zijn verschillende uitspraken door politie en justitie gedaan en vragen werden slecht beantwoord. U geeft aan dat er geen motivatie is geweest voor de veroordeling en welke criteria hierbij van toepassing zijn. U geeft aan dat u zich onzeker en slecht voelde

ingelicht, waarop u uiteindelijk een advocaat heeft ingeschakeld, die u wel duidelijkheid kon geven. Dit alles heeft, naar u zegt, veel invloed gehad op uw gezin en het vertrouwen in de politie erg geschaad.

Mij is gebleken dat de heer L. alsook mevrouw Wo. gedurende de gehele procedure bereid zijn geweest uw vragen te beantwoorden en de gehanteerde criteria en procedure toe te lichten. Ik acht uw klacht op dit punt dan ook ongegrond. Dat u zich alsnog slecht voelt te zijn ingelicht, spijt mij ten zeerste. Voor zover er voor u en uw gezin verwarring is ontstaan door de keuze voor een OTP afdoening, bied ik u mijn excuus aan.

Tenslotte deel ik u mede dat voor zover uw klacht zich richt tegen het handelen van de politie- en dus niet tegen de heer L. die werkzaam is voor het arrondissementsparket- u een klacht kunt indienen bij de politie, alwaar uw klacht dan conform de klachtenprocedure van de politie zal worden afgehandeld. Ik heb vernomen dat u inmiddels al van deze mogelijkheid gebruik heeft gemaakt. Ik zal uw brief van 14 juni 2003 daarom niet meer ter behandeling doorzenden aan de politie.

Ik vertrouw erop uw klacht hiermee voldoende te hebben afgehandeld.

Indien u uw klacht alsnog middels een hoorzitting mondeling wenst toe lichten, dan kunt u hiertoe een verzoek doen en zult u hiertoe in de gelegenheid worden gesteld."

10. Verzoeker schreef bij brief 11 augustus 2003 onder meer het volgende aan het arrondissementsparket te Utrecht:

"Naar aanleiding van uw brief van 6 augustus volgende reactie.

De heer L. onzorgvuldig heeft gewerkt.

Bij dit standpunt blijven wij bij, in het bijzonder dat de heer L. onzorgvuldig heeft gewerkt. De heer L. heeft niet uitgelegd hoe hij aan de motivatie komt om onze zoon te vervolgen. Tijdens de telefonische contacten die er geweest zijn met de heer L. praat hij alleen over procedures. Uitvoering procedures daar praten wij over, onze mening is dat men zich achter de procedures verschuilt.

Daarom wil ik U uitdrukkelijk verzoeken om alsnog deze motivatie toe te beargumenteren.

Persoonsverwisseling.

Tijdens telefonisch contact met de heer L. over dit onderwerp gaf hij mij duidelijk weer dat er een persoonsverwisseling plaats heeft gevonden. Zelf aangegeven dat we over (volledige naam zoon; N.o.) hadden uit Veendam. De heer L. zei letterlijk dat hij dit moest uitzoeken.

Mevrouw Wo.

Mevrouw Wo. heeft ons inderdaad de procedure uitgelegd vooral toen we binnen kwamen wat doet u hier. Mevrouw Wo. is van minder belang in deze klacht.

Uw laatste opmerking van uw brief.

Bij de politie hebben wij een klacht ingediend t.a.v. de heer S; deze heeft de verklaring opgenomen van onze zoon. Deze verklaring wilde hij niet wijzigen tijdens het verhoor; verklaring is zo dat je op verschillende wijze kan beargumenteren. Hier is tegen bezwaar ingediend; ook over de werkwijze en uitvoering procedures. De heer L. is hier op de hoogte van. Ik wil u er nogmaals op wijzen dat de klacht voor zowel politie en arrondissementsparket Utrecht (de heer L.) bestemd is. De twee klachten worden ook gescheiden behandeld.

De morele schade en vertrouwen in politie en justitie die u aangericht heeft ons gezin is duidelijk geschaad. Door deze ervaring weten wij ook de argumentatie hoe de media reageert, op u werkwijze en handelen. Aan u de taak om het vertrouwen in politie en justitie weer op een juiste wijze terug te brengen. Bij deze delen wij u mede dat de klacht door ons niet afgehandeld is."

11. Het arrondissementsparket te Utrecht schreef verzoeker bij brief van 12 augustus 2003 onder meer het volgende:

"In antwoord op uw brief van 11 augustus jl. bericht ik u als volgt.

U verzoekt in uw brief nogmaals om een motivatie voor de vervolging van uw zoon en stelt dat de klacht door u niet is afgehandeld.

Ik bericht u dat naar mijn mening uw klacht bij mijn brief van 6 augustus 2003 afdoende is afgehandeld. Indien u zich niet kunt vinden in de wijze waarop uw klacht is afgehandeld kunt u de Nationale ombudsman (...) verzoeken een onderzoek in te stellen."

12. Verzoeker beklagde zich bij het college van procureurs-generaal over de klachtafhandeling door de hoofdofficier van justitie. In het kader van deze tweede klachtprocedure vond op 25 november 2003 een hoorzitting plaats. Het verslag van deze hoorzitting houdt onder meer het volgende in:

"De voorzitter opent de zitting en heet W.(verzoeker; N.o.) welkom. De voorzitter zet in chronologische volgorde de feiten uiteen en geeft vervolgens aan dat in deze hoorzitting alleen de klacht van W. wordt behandeld voor zover deze betrekking heeft op de wijze waarop zijn klachten zijn behandeld door de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie te Utrecht. W. krijgt het woord teneinde zijn klacht nader toe te lichten.

W. deelt mee, zakelijk weergegeven: Mijn zoon T. heeft op 31 december 2002 samen met zeven vrienden een bushokje opgeblazen. Het is duidelijk dat de groep jongens gestraft

moeten worden en samen de schade moeten betalen. Daar ben ik het ook helemaal mee eens. Dit is anders gelopen. Vier jongens zijn vrijgesproken en vier, waaronder T., zijn uiteindelijk gestraft.

Over het optreden van politie en justitie ben ik ontevreden. Voor mij en mijn gezin was het de eerste keer dat ik in aanraking kwam met de politie en justitie. Als ouder werd ik behandeld als een crimineel en er was geen sprake van objectiviteit. Met name de manier waarop de heer L. van het parket met ons omging vond ik niet correct. Er ging van alles fout. Er was op een gegeven moment zelfs sprake van een persoonsverwisseling. Volgens onze advocaat klopte er niets van de procedure.

Ik heb vervolgens een brief geschreven naar de hoofdofficier van justitie. Zijn schriftelijke antwoord d.d. 6 augustus jl. heeft mij niet kunnen overtuigen. De hoofdofficier gaat in zijn brief niet in op mijn klacht over het disfunctioneren van de heer L. Hij draait erom heen en schrijft alleen over het handelen van mevrouw Wo., maar daarover ging de klacht niet. De hoofdofficier van justitie communiceert niet goed en mede daardoor is het vertrouwen in justitie weg. Ik ben niet ingegaan op de uitnodiging van het parket om gehoord te worden over de klachten, omdat ik het gevoel had dat ik daar niets mee opschoot en ik misschien mezelf niet meer in de hand zou hebben.

Ik heb ook een klacht ingediend bij de politie en de Nationale ombudsman.

Ik had verwacht van justitie dat zij ouders die geen ervaring hadden met justitie goed uit kunnen leggen hoe een proces verloopt. Ik snap niet waarom er vier jongens van de groep zijn vrijgesproken. Verder verwacht ik dat justitie zich niet verschuilt achter het argument dat ze het druk hebben. Ze moeten zich wat flexibeler opstellen. Ik vind dat ze mij als ouder objectief moeten benaderen en niet als een crimineel.

De voorzitter stelt vast dat wat betreft de hoorcommissie de klacht voldoende is toegelicht. De voorzitter deelt mee dat de beslissing en het verslag van de hoorzitting binnen twee weken na heden aan W. zal worden toegezonden."

13. Bij brief van 8 december 2003 besliste de voorzitter van het College van procureurs-generaal onder meer als volgt op de klacht:

"Beoordeling klacht

Het eerste deel van uw klacht heeft betrekking op de wijze van klachtbehandeling door het arrondissementsparket Utrecht. Het College heeft uw klacht beoordeeld aan de hand van de handleiding die het Openbaar Ministerie voor klachtbehandeling hanteert. Deze handleiding is gebaseerd op artikel 9 van de Algemene Wet Bestuursrecht, waarin de vereisten voor de behandeling van schriftelijke klachten zijn vervat.

Het onderzoek is gedaan door een niet-betrokkene bij de zaak. De verschillende onderdelen van uw klacht zijn separaat en gemotiveerd beoordeeld. Voorafgaand aan uw klacht van 14 juni 2003 is verschillende keren (telefonisch) met u gesproken door de heer L. en door mevrouw Wo. over de wijze waarop de strafzaak tegen uw zoon verliep en over de vragen die u daarover had. Mevrouw Wo. heeft u daar op 10 juni 2003 schriftelijk nog een toelichting op gegeven, waarbij zij aangaf dat de procedure omslachtiger is geweest dan nodig was, maar dat dit niet heeft geleid tot een 'slechtere' uitkomst voor uw zoon.

Ten slotte bent u door de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie te Utrecht in de gelegenheid gesteld om naar aanleiding van uw klacht te worden gehoord. Van deze gelegenheid hebt u geen gebruik gemaakt.

U hebt wel gebruik gemaakt van het recht om te worden gehoord tegenover het College van procureurs-generaal. Tijdens deze hoorzitting heeft u aangegeven dat u van mening bent dat ten onrechte niet op uw klacht over het disfunctioneren van de heer L. is ingegaan.

Het College deelt uw standpunt ter zake niet. In de brief van 6 augustus jl. van de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie wordt het optreden van de heer L. op verschillende punten en in verschillende alinea's besproken. Voor zover u klaagde over de onduidelijkheid die door het optreden van de heer L. bij u zou zijn ontstaan over de gang van zaken met betrekking tot de strafrechtelijke procedure van uw zoon (...) geeft de plaatsvervangend hoofdofficier van justitie in zijn brief aan u aan, dat door het optreden van mevrouw Wo. duidelijkheid is geschapen, zodat u wist waar u en uw zoon aan toe waren. U heeft aangegeven dat u over het optreden van mevrouw Wo. tevreden bent.

Gezien het voorgaande komt het College tot de conclusie dat uw klacht door het arrondissementsparket Utrecht serieus is afgehandeld. Het College acht uw klacht op dit onderdeel daarom ongegrond.

Het tweede deel van uw klacht heeft betrekking op de zaak waarover u bij de hoofdofficier te Utrecht heeft geklaagd. De klachtprocedure bij het College van procureurs-generaal is evenwel niet bestemd voor het verkrijgen van een inhoudelijke herziening van de beslissing van de hoofdofficier.

Dit deel van de klacht neemt het College daarom niet in behandeling, nu het immers van oordeel is dat de hoofdofficier uw klacht behoorlijk heeft afgehandeld.

Indien u het niet eens bent met de manier waarop uw klacht is afgehandeld kunt u aan de Nationale ombudsman vragen een onderzoek in te stellen. (...)"

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt Minister van Justitie

De minister van Justitie reageerde bij brief van 8 april 2004 onder meer als volgt op de klacht:

"Feitelijk verloop

Uit documenten in het dossier en uit informatie van het College van procureurs-generaal blijkt het volgende.

ad 1. Op 31 december 2002 is door een aantal jongeren in Veenendaal een bushokje vernield. Uit onderzoek is gebleken dat 7 jongens bij het feit aanwezig zijn geweest en als verdachte zijn gehoord, maar dat van slechts 3 daarvan, waaronder de zoon van verzoeker, T., bleek dat zij het feit hadden gepleegd en dat daarom alleen deze 3 werden vervolgd. Volgens het proces-verbaal heeft T. verklaard dat hij bij de vernieling aanwezig was, dat anderen de vernieling hebben gepleegd en dat hij begrijpt dat hij zich deels schuldig heeft gemaakt aan openlijke geweldpleging. Mede op grond van de verklaringen van vier van de andere jongens is T. vervolgens als verdachte vervolgd (...). De parketsecretaris heeft dit meer dan eens telefonisch aan verzoeker uitgelegd en toegelicht (...).

ad 2. De parketsecretaris heeft naar aanleiding van zijn verzoek om een uittreksel uit het justitiële documentatieregister een uittreksel ontvangen van een T. die reeds eerder in Rotterdam een strafbaar feit had gepleegd. De parketsecretaris heeft vervolgens in een telefoongesprek met verzoeker hierover navraag gedaan. Hieruit bleek dat het niet om de zoon van verzoeker ging. Zodra de parketsecretaris dit begreep heeft hij verzoeker meegedeeld dat hij zich had vergist. De strafzaak is voortgezet en afgedaan tegen de juiste verdachte, namelijk de zoon van verzoeker.

ad 3. Het overzicht van de beslissingsmomenten tot en met de OTP-zitting op 26 mei 2003 is als volgt:

12 maart 2003: binnenkomst proces-verbaal van politie

24 maart 2003: vervolgingsbeslissing en reservering parketnummer door de parketsecretaris

9 april 2003: gesprekken met verzoeker over wel/geen HALTafdoening of OTP-afdoening

9 april 2003: overleg parketsecretaris met politie resulteert in (voorlopige) beslissing OTP-afdoening

15 april 2003: definitieve beslissing parketsecretaris tot OTP-afdoening, inzending dossier naar parket Utrecht

26 mei 2003: OTP-zitting op parket Utrecht

Verzoeker heeft bij brief van 14 juni 2003 bij de hoofdofficier geklaagd over het optreden van de parketsecretaris. Voor de inhoud van zijn klacht en voor de wijze waarop deze door het parket te Utrecht is behandeld verwijs ik naar de bijgevoegde kopieën van de brieven van verzoeker d.d. 14 juni 2003 en 11 augustus 2003 en van de hoofdofficier van 6 augustus 2003 en 12 augustus 2003.

Bij brief van 30 augustus 2003 aan het College van procureurs-generaal heeft verzoeker vervolgens geklaagd over de wijze waarop hij door het parket te Utrecht is behandeld. Het College van procureurs-generaal heeft verzoeker ter zake gehoord op 25 november 2003 en de klacht afgehandeld bij brief d.d. 8 december 2003. De betreffende documenten zijn eveneens in kopie bijgevoegd.

Beoordeling klacht

ad 1. De parketsecretaris heeft herhaaldelijk aan verzoeker uitgelegd waarom niet alle 7 verdachten uiteindelijk zijn vervolgd. Het eerste onderdeel van de klacht acht ik derhalve ongegrond.

ad 2. Uit het justitieel documentatieregister is het uittreksel van de verkeerde T. verstrekt. De parketsecretaris heeft deze vergissing echter tijdig opgemerkt. Het verkeerde uittreksel heeft tijdens de voortzetting van de strafzaak geen rol gespeeld en ook overigens is de strafzaak tegen de juiste T. voortgezet en afgedaan. Het tweede onderdeel van de klacht acht ik derhalve ongegrond.

Ambtshalve onderzoek naar de toepassing van de Algemene wet bestuursrecht

Voor zover u ambtshalve onderzoekt in hoeverre het arrondissementsparket te Utrecht bij de behandeling van verzoekers klacht toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in de artikelen 9:10 en 9:12, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht merk ik nog het volgende op.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 9:10:

Bij het College van procureurs-generaal heeft een hoorzitting plaatsgevonden naar aanleiding van de klacht van verzoeker over de handelwijze van het parket Utrecht (...). Verzoeker heeft tijdens deze zitting aangegeven dat hij niet is ingegaan op de uitnodiging van het parket om gehoord te worden omdat hij het gevoel had dat hij daar niets mee opschoot en hij zichzelf misschien niet meer in de hand zou hebben.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 9:12:

In de brief van het parket van 8 augustus 2003 wordt verzoeker niet gewezen op de mogelijkheid een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman. Dit wordt echter alsnog gedaan in de brief van het parket van 12 augustus 2003."

d. Standpunt korpsbeheerder

1. De korpsbeheerder reageerde bij brief van 5 april 2004 onder meer als volgt op de klacht:

"Op 20 januari jl. heb ik uw brief ontvangen, waarin u bericht dat u de klacht van de heer W. uit Veenendaal, in onderzoek heeft genomen.

Naar aanleiding van uw verzoek heb ik de betrokken districtschef, de heer Lx., verzocht nader op de klacht in te gaan.

Ten aanzien van hetgeen in de klachtformulering is opgenomen, zijn in aansluiting op het onderzoek geen feiten of omstandigheden bekend geworden die een andersluidend oordeel ter zake deze klacht en de wijze van afhandeling, rechtvaardigen. Ik sluit mij dan ook aan bij het eerder ingenomen standpunt van de districtchef.

Vervolgens verzoekt u mij om in mijn reactie antwoord te geven op de volgende vragen.

Wanneer is het proces-verbaal naar het openbaar ministerie verzonden?

Kunt u tot en met de verzending van het proces-verbaal naar het openbaar ministerie aangeven wie wat op welke beslissingsmomenten heeft gedaan?

Ten aanzien van het eerste punt verwijs ik u naar het hierbij gevoegde politiedossier. Daarin staat vermeld dat dit dossier op 12 maart 2003 op het arrondissementsparket is binnengekomen.

Met betrekking tot het tweede punt verwijs ik u naar het hierbij gevoegde overzicht van de politieprocedure, totdat het dossier aan de politie parketsecretaris ter beschikking werd gesteld.

Volledigheidshalve voeg ik hierbij de stukken betreffende het eerste klachtonderzoek."

2. De korpsbeheerder reageerde bij brief van 19 april 2004 nog nader op de klacht. Deze nadere reactie hield onder meer het volgende in:

"Naar aanleiding van het verzoek van de Nationale ombudsman, gedaan in zijn brief van 19 januari 2004, inzake de klacht van de heer W. uit Veenendaal, bericht ik u dat ik het klachtdossier voor onderzoek en beoordeling heb voorgelegd aan een andere klachtonderzoeker.

In de brief verzocht de Nationale Ombudsman om een antwoord op de volgende punten. De verzoeker klaagde erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht:

geen informatie heeft gegeven omtrent de te volgen procedure voor strafzaken tegen minderjarigen;

tijdens het verhoor van zijn zoon onderuit gezakt heeft gezeten;

heeft aangegeven dat verzoekers zoon gezien de verklaringen van de eerste vier jongens, zeker debet was aan de vernieling;

heeft aangegeven dat de zaak van zijn zoon zou worden behandeld volgens de HALT-procedure;

heeft aangegeven dat de schade door 7 personen betaald zou worden;

geen kopie van de verklaring van zijn zoon heeft gegeven;

na een verzoek daartoe geen wijziging in de verklaring van de zoon heeft aangebracht.

Teneinde verduidelijking te verkrijgen werd de betrokken ambtenaar door de klachtonderzoeker nader geïnterviewd.

Dit onderzoek heeft tot een verdere afweging geleid, waarbij ik tot een al dan niet gewijzigd oordeel over de gegrondheid van de klacht dan wel een klachtonderdeel ben gekomen. Tevens vermeld ik daarbij of er tengevolge van een oordeel van gegrondheid van mijn zijde aanleiding is gevonden tot enige maatregel of actie ten behoeve van de heer W., dan wel in algemene zin.

Ad 1. Ten aanzien van het niet verstrekken van informatie omtrent de te volgen procedure voor strafzaken tegen minderjarigen, verklaarde de betrokken ambtenaar dat dit onderwerp in de gesprekken niet eerder aan de orde was geweest. De betrokken ambtenaar had uitsluitend het onderzoek gedaan, waarbij hij de zoon van de heer W. als verdachte had gehoord en niet meer dan dat. Evenmin was de vraag aan hem gesteld hoe de procedure strafzaken tegen minderjarigen was, dan wel of deze verschilde van een procedure waarbij er van een meerderjarige verdachte sprake was. Ten aanzien van dit onderdeel acht ik de klacht ongegrond.

Ad 2. Tijdens het eerdere gesprek met de eerste klachtonderzoeker was volgens de betrokken ambtenaar over zijn "non-verbale" gedrag gesproken. Het was de betrokken ambtenaar niet meer bekend, welke uitleg aan dit gedrag was gegeven. Naar de mening van de betrokken ambtenaar kon het zijn dat hij tijdens het verhoor van de zoon van de heer W. niet geheel recht op de stoel had gezeten. De betrokken ambtenaar had zeker niet onderuit gezakt het verhoor van de zoon van de heer W. gedaan. Een verhoor waarbij de

betrokken ambtenaar nors had gekeken, behoorde wel tot de mogelijkheden.

Ten aanzien van dit onderdeel acht ik de klacht ongegrond.

Ad 3. De betrokken ambtenaar erkende te hebben aangegeven dat de zoon debet was aan de gepleegde vernieling. Deze overtuiging was volgens de betrokken ambtenaar gezien de verklaringen van de eerste vier jongens gerechtvaardigd. Met de vaststelling aan de hand van de verklaringen van de mededaders had de betrokken ambtenaar de zoon van de heer W. ook geconfronteerd.

Ten aanzien van dit onderdeel acht ik de klacht ongegrond.

Ad 4. Aangezien de betrokken ambtenaar op grond van het feit dat de zoon van de heer W., niet als verdachte in het bedrijfsprocessensysteem van de politie regio Utrecht stond geregistreerd en er evenmin een veroordeling op zijn naam stond, was de procedure HALT in principe de aangewezen weg voor afdoening van de zaak. De betrokken ambtenaar was op de hoogte van het feit dat het niet vergoeden van de schade en/of tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verdachten een afdoening volgens die procedure in de weg stond. De wijze van zien heeft de betrokken ambtenaar mede op basis van eerdere ervaringen als principe uitgesproken, echter gaf hij tevens en daarbij aan dat de beslissing daarover bij de politie parketsecretaris lag. Ten aanzien van dit onderdeel acht ik de klacht ongegrond.

Ad 5. Als uitgangspunt en tevens als stand van zaken van het moment na het verhoor van vier van de zeven verdachten, had de betrokken ambtenaar aangegeven, dat de schade door 7 personen betaald zou worden.

Ten aanzien van dit onderdeel acht ik de klacht ongegrond.

Ad 6. Er was door de betrokken ambtenaar geen kopie van de verklaring van de zoon van de heer W. afgegeven. Het afgeven daarvan gebeurde niet, omdat het gevraagd en het ongevraagd afgeven van de eigen verklaring niet standaard geschiedde. In een later stadium na verloop van het onderzoek had de betrokken ambtenaar wel de verklaring van de zoon van de heer W. op verzoek van deze in een envelop gedaan en werd de verklaring afgehaald bij de afdeling service van het politiebureau in Veenendaal.

Ten aanzien van dit onderdeel acht ik de klacht ongegrond.

Ad 7. Volgens de betrokken ambtenaar was het verzoek gedaan tot het aanbrengen van wijzigingen in de verklaring van de zoon van de heer W. De betrokken ambtenaar had dit verzoek niet ingewilligd, omdat hij geen wijzigingen in de oorspronkelijke verklaring kon aanbrengen. De wijzigingen hadden te maken met verschillen in uitleg van de inhoud van de verklaring. De betrokken ambtenaar had in de vorm van een aanvullende verklaring aan het verzoek kunnen voldoen, hetgeen echter niet geschiedde.

Ten aanzien van dit onderdeel acht ik de klacht ongegrond.

Daarnaast wilde de Nationale ombudsman een reactie op onderstaande twee punten:

Wanneer is het proces-verbaal naar het openbaar ministerie verzonden?

Kunt u tot en met de verzending van het proces-verbaal naar het openbaar ministerie aangeven wie, wat op welke beslissingsmomenten heeft gedaan?

Ten aanzien van het eerste punt kan korthedshalve worden verwezen naar het hierbij gevoegde politiedossier. Daarin staat vermeld dat dit dossier op 12 maart 2003 op het arrondissementsparket is binnengekomen.

Met betrekking tot het tweede punt verwijs ik naar het hierbij gevoegde overzicht van de politieprocedure, totdat het dossier aan de politie parketsecretaris ter beschikking werd gesteld.

Andere feiten of omstandigheden zijn niet nader bekend geworden die verandering van mijn oordeel, ter zake deze klacht en de wijze van afhandeling, rechtvaardigen. Volledigheidshalve voeg ik hierbij de stukken betreffende het eerste klachtonderzoek."

e. Reactie verzoeker

Verzoeker schreef bij brief van 31 juni 2004 onder meer het volgende naar aanleiding van de reacties van de minister van Justitie en de korpsbeheerder op de klacht:

"Wij zijn zeer ontsteld over de beantwoording van Bureau Secretaris-Generaal en Politie Utrecht Heuvelrug.

Er worden zaken in beschreven die niet kloppen hoe het proces is verlopen.

Parketsecretaris.

Persoon verwisseling met T. De Hr. L. tijdens enkele telefoons diverse malen uitgelegd dat hij de verkeerde T. voor zich had. Uiteindelijk was ik die de geboorte datum van T. vroeg. Deze was totaal anders dan die van mijn zoon. Vervolgens heeft de Hr. L. totaal geen excuses gemaakt ten opzichte van mij. Als ik niet gebeld had was de zaak nog erger geworden.

Uitleg van de Hr. L. ten aanzien van de verklaringen. Hij heeft totaal vier verschillende verklaringen gegeven. Waarom alleen deze drie jongens veroordeeld worden. Dit is ook besproken met onze advocaat, ook deze bleef met een groot vraagteken zitten.

Verder de hoorzitting aangaande artikel 9:10. De eerste reden klopt; de tweede niet; inhoudende dat "hij zichzelf niet in de hand" zou hebben. Ik denk dat deze meneer bedoelt

dat hij gezegd heeft dat wij tot de gefrustreerde ouders behoren. Dat was de reden dat ik niet op dit niveau communiceer, daarom zijn wij niet op een hoorzitting geweest.

Wat ik ook mis in dit verhaal is bezoek kinderbescherming op 2 april 2003. Wat is er met dat verslag gebeurd.

Conclusie.

Onze conclusie is dat de Parket secretaris prutswerk heeft geleverd.

Als u de verklaringen doorleest die wij in bezit hebben, zult u ook uw vraagtekens erbij hebben. De advocaat die wij hebben heeft dit ook diverse malen kenbaar gemaakt.

Politie Utrecht.

Punt 6 Klopt niet diverse malen gevraagd wij kregen de verklaring niet mee! De rest van deze punten is de beantwoording een schande. Wij vragen ons af voor wie staat de Politie.

Resumé.

Onze zoon heeft inmiddels zijn straf gehad, hij had moeten weg lopen toen het gebeurde. Maar wat ons steekt dat wij onrechtvaardig behandeld zijn door zowel Justitie als Politie. Hierdoor hebben wij geen vertrouwen meer in zowel Justitie als Politie, gezien ook hoe deze klachten procedure verloopt.

Wij willen best meewerken om het vertrouwen weer terug te krijgen maar dan zal er van twee kanten inzet getoond moeten worden.

Wat wij graag willen zien dat de heren S. en L. terecht worden gewezen. Van de hr. L. verwachten mondelinge excuses ten aanzien van verwisseling van personen. Ten aanzien van de hr. S. zich een actievere houding gaat aannemen ten opzichte van communicatie."

f. Nadere reactie Minister van Justitie

Bij brief van 2 juli 2004 schreef de minister van Justitie onder meer het volgende:

"In zijn brief van 31 mei 2004 klaagt verzoeker erover

1. dat hij aan de parketsecretaris in een aantal telefoongesprekken heeft moeten uitleggen dat hij de verkeerde persoon voor zich had en er dus zelf voor heeft moeten zorgen dat er geen sprake zou zijn van een persoonsverwisseling met een naamgenoot van zijn zoon;
2. dat de parketsecretaris geen excuses heeft gemaakt over het feit dat hij de verkeerde persoon voor zich had;

3 dat de parketsecretaris vier verschillende verklaringen heeft gegeven (aangenomen moet worden dat verzoeker hiermee bedoelt de verklaring voor het verschil in behandeling met de andere verdachte);

4. dat hij niet weet wat er is gebeurd met het verslag van de Raad voor de Kinderbescherming.

Standpunt met betrekking tot de reactie van verzoeker

Ad 1. Uit het justitiële documentatieregister is de verkeerde informatie binnengekomen bij het parket Utrecht. De parketsecretaris heeft enige keren telefonisch contact gehad met verzoeker. Hij vermoedde op zeker moment dat er iets niet klopte en heeft bij verzoeker navraag gedaan, waaruit bleek dat inderdaad niet de goede informatie voorhanden was. Het is dus niet zo dat verzoeker in een aantal telefoongesprekken heeft uitgelegd of moeten uitleggen dat er sprake was van een persoonsverwisseling, maar wel dat er tussen verzoeker en de parketsecretaris al een aantal telefoongesprekken waren gevoerd voordat duidelijk werd dat er onjuiste justitiële documentatie was binnengekomen.

Ad 2. De parketsecretaris heeft aangegeven dat er een fout was gemaakt. Hij heeft hiervoor geen excuses aangeboden, niet duidelijk was immers waardoor de verkeerde informatie was binnengekomen.

Ad 3. De parketsecretaris heeft één keer duidelijk uitgelegd waarom uiteindelijk niet alle zeven verdachten zijn vervolgd. Voor zover verzoeker hierover nog vragen had in de telefoongesprekken daarna heeft de parketsecretaris op deze vragen antwoord gegeven, in aanvullende zin en mogelijk in andere bewoordingen, maar niet andersluidend dan de eerste keer.

Ad 4. Bij een OTP-afdoening krijgt de Raad van de Kinderbescherming hierover bericht. De gebruikelijke gang van zaken is, dat de Raad vervolgens de verdachte en de ouders bezoekt en een rapport opmaakt met een advies aan het parket over de gepaste straf in de betreffende zaak. Dat is in deze zaak ook gebeurd.

Gelet op het voorgaande ziet het College geen aanleiding het eerder ingenomen standpunt met betrekking tot de gegrondheid van de klacht van verzoeker te herzien.

Ik kan me met dit standpunt verenigen.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben ingelicht."

g. Nadere vraag aan verzoeker

Op 4 augustus 2004 deelde verzoeker aan een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman mee dat een medewerker van het arrondissementsparket te Utrecht hem vóór

6 augustus 2003 vroeg of hij zijn klacht mondeling wilde toelichten. Verzoeker deelde verder mee dat hij op deze uitnodiging niet is ingegaan omdat hij het gevoel kreeg dat zijn mondelinge toelichting geen invloed zou hebben op de verdere klachtafhandeling.

H. Nadere reactie Korpsbeheerder

Bij brief van 16 augustus 2004 deelde de korpsbeheerder onder meer het volgende mee:

"De verzoeker klaagde erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht:

1. de verklaring niet meegegeven heeft, nadat daarom diverse malen was gevraagd;
2. de beantwoording van de overige punten is schande;
3. het zich afvragen voor wie de politie staat.

Ad 1. Er was volgens de verzoeker door de betrokken ambtenaar geen kopie van de verklaring van de zoon van W. afgegeven, terwijl de betrokken ambtenaar verklaarde op verzoek de verklaring beschikbaar te hebben gesteld. Wanneer een onderzoek naar een mogelijk strafbaar feit nog loopt, mag de politie niet zonder meer zelf bepalen of de verdachte de overige processtukken mag inzien of er kopieën van mag krijgen. Artikel 30, eerste lid van het Wetboek van strafvordering bepaalt dat tijdens het voorbereidend onderzoek het Openbaar Ministerie de instantie is die moet beslissen op zo'n verzoek. Daarentegen geeft artikel 31 van het Wetboek van strafvordering aan dat een proces-verbaal van een eigen verklaring aan de verdachte moet worden verstrekt. Het afgeven daarvan gebeurt niet standaard, echter later is de verklaring wel beschikbaar gesteld en is het kennisnemen van het proces-verbaal van verhoor aan de verdachte niet onthouden.

Ad 2. Ten aanzien van de door de verzoeker aangehaalde overige onderdelen, zijn geen andere feiten of omstandigheden bekend geworden die verandering van mijn oordeel in verband met de klacht van W. en de wijze van afhandeling rechtvaardigen.

Ad 3. De missie van de politie regio Utrecht is 'het leveren van een bijdrage aan het verhogen van de (gevoelens van) veiligheid van de inwoners van de regio, door handhaving van de openbare orde, opsporing van strafbare feiten en het bieden van hulpverlening die daarmee samenhangt'."

i. verklaring betrokken ambtenaren

1. Op 5 april 2005 legde betrokken ambtenaar L. ten overstaan van een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman een verklaring af die onder meer het volgende inhield:

"Ik ben sinds 1 februari 1999 werkzaam als politieparketsecretaris in de regio Utrecht. Hiervoor ben ik meer dan 25 jaar ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht

geweest.

De heer S., ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht, heeft het politiedossier opgesteld. Tussen de heer S. en de heer W. ging het contact niet makkelijk. Ik begreep dat de heer W. de wens had om zijn zoon een nieuwe verklaring bij de politie af te (laten; N.o.) leggen. Wat ik mij kan herinneren, wilde de heer S. dit niet waarna het contact tussen de heer W. en hem met de nodige spanning gepaard ging.

Bij hoge uitzondering heb ik het contact met de heer W. op mij genomen. Gedurende het eerste telefoongesprek heb ik de heer W. de verschillende wijzen uitgelegd waarop de zaak van zijn zoon kon worden afgedaan, te weten volgens de zogenoemde HALT-methode, een OTP-afdoening dan wel een dagvaarding voor de kinderrechter. Ik heb de heer W. gedurende het eerste gesprek niet verteld op welke wijze de zaak zou worden afgedaan maar hem aangegeven dat ik daar nog op zou terugkomen. Het eerste gesprek was een prettig gesprek. Gedurende het tweede gesprek heb ik de heer W. uitgelegd dat de zaak van zijn zoon zou worden afgedaan met een OTP-zitting. Ik heb de heer W. tevens de redenen die ten grondslag aan deze beslissing lagen, meegedeeld. Zijn zoon had een gedeeltelijk ontkennende verklaring afgelegd. Ik merk hier op dat het niet zo is dat zijn zoon als enige werd vervolgd. Na het eerste gesprek heeft de heer W. mij teruggebeld. Hij zat met wat vragen over de afdoeningsbeslissing. Hij wilde dat de zaak van zijn zoon zou worden afgedaan volgens de HALT-methode. Ik heb de heer W. toen wederom uitgelegd waarom ik had besloten de zaak met een OTP-zitting af te doen in plaats van volgens de HALT-methode. Ik kreeg de indruk dat de heer W. goed had begrepen dat een OTP-afdoening een zwaardere afdoening is dan een afdoening conform de HALT-methode. Het contact tussen de heer W. werd minder prettig nadat ik hem aangaf dat de zaak van zijn zoon zou worden afgedaan met een OTP-zitting. Ik heb de heer W. meerdere malen uitgelegd waarom de zaak van zijn zoon met een OTP-zitting zou worden afgedaan maar de heer W. was het gewoon niet met deze beslissing eens.

Over het uittreksel uit het algemeen documentatieregister verklaar ik het volgende. Tijdens het eerste gesprek met de heer W. had ik nog geen kopie van het uittreksel betreffende zijn zoon. Volgens de toen gebruikelijke procedure diende je per fax dan wel mondeling een verzoek daartoe in te dienen bij het Justitieel Documentatieregister te Almelo. Ik heb bij mijn verzoek aan Almelo de juiste personalia van de heer W. zijn zoon doorgegeven. Toen ik een kopie van het Justitieel Documentatieregister kreeg, werd ik met behulp van een vraag of uitroepteken op geattendeerd dat de personalia van de persoon wiens documentatie ik had gekregen, niet volledig overeenkwam met de personalia van de heer W. zijn zoon. Ik wist dus al bij voorbaat al dat ik het een en ander zou moeten nagaan. Tijdens het telefoongesprek waarin ik de heer W. meedeelde dat de zaak met een OTP-zitting zou worden afgedaan, heb ik terloops in het gesprek gevraagd of het klopt dat zijn zoon documentatie had. Ik benadruk dat ik al voor het gesprek de discrepantie tussen de personalia van degene wiens documentatie ik had ontvangen en de personalia van de zoon van de heer W. opmerkzaam was.

2. Op 19 april 2005 legde betrokken ambtenaar S. ten overstaan van een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman een verklaring af die onder meer het volgende inhoudt:

"Ik ben sinds 1978 werkzaam bij het regionale politiekorps Utrecht. Thans vervul ik de functie van brigadier. Voor zover ik mij het een en ander kan herinneren, zal ik antwoord geven op de door u gestelde vragen. Het feitencomplex dateert immers van enige jaren geleden.

Naar aanleiding van de vernieling van een bushokje, heb ik de zoon van de heer W. gehoord als verdachte. Bij aanvang van het verhoor van de zoon van de heer W. heb ik de woorden 'ben je er alweer' of woorden van gelijke strekking richting zijn zoon geuit. Ik uitte deze woorden omdat ik voor de ontmoeting met de zoon in het Bedrijfsprocessensysteem (BPS) van het regionale politiekorps Utrecht had gekeken waarna bleek dat de naam van de zoon in een aantal mutaties voorkwam. Ik geef hierbij aan dat ik geen inzage heb gehad in het toentertijd geheten Justitieel Documentatieregister in welk register valt te achterhalen of een persoon documentatie heeft. Het verhoor van de zoon ging naar mijn indruk zonder strubbelingen. De heer W. was bij het verhoor aanwezig. Het zou heel goed kunnen dat ik tijdens het verhoor op zeer ontspannen wijze heb gezeten doch ik ontken dat ik onderuit gezakt heb gezeten; mijn zithouding is aan het meubelstuk in de verhoorkamers hier op het politiebureau te wijten. De sfeer was tijdens het verhoor goed. De heer W. had geen nadere vragen. Naar mijn mening was de verstandhouding tijdens het verhoor prima. Na afloop van het verhoor heb ik de heer W. en zijn zoon uitgelegd dat ik proces-verbaal zou opstellen, dat het proces-verbaal aan de parketsecretaris zou worden opgestuurd, dat de zaak wellicht volgens de HALT-procedure zou worden afgehandeld en dat ik niet de beslissing hierover nam maar dat de parketsecretaris hierover ging. Aan het eind van het verhoor van de zoon heb ik aangegeven dat het in het algemeen zo is dat waar zeven schuldigen aan een strafbaar feit zijn, ook zeven personen de schade dienen te betalen. Deze opmerking was in zijn algemeenheid geplaatst en dus niet op de zaak van de zoon toegespitst. Na afloop van het verhoor wilde de heer W. een kopie van de verklaring van zijn zoon. Ik heb hem geen kopie gegeven. Voor zover ik het mij kan herinneren, heb ik de heer W. uitgelegd dat het niet gebruikelijk was om een kopie te verstrekken. Tijdens een telefoongesprek kwam de heer W. terug op dit punt. Om van het een en ander af te zijn, heb ik voor de heer W. een kopie van de verklaring bij de balie van het politiebureau achtergelaten waarna hij het heeft opgehaald.

Tijdens het verhoor heeft de heer W., voor zover ik het mij kan herinneren, niet voorgesteld om wijziging in de verklaring van zijn zoon aan te brengen. Hij heeft dit in een telefoongesprek na het verhoor voorgesteld.

Tot slot merk ik op dat het contact met de heer W. minder aangenaam werd na het verhoor en nadat hij te horen had gekregen dat de zaak niet volgens de HALT-procedure zou worden afgehandeld. Ik kan mij niet meer herinneren op welke wijze de heer W. van deze

beslissing op de hoogte was gebracht. Ik weet wel dat hij het niet van mij had vernomen."

Achtergrond

1. Wetboek van Strafrecht

1.1 Artikel 74, eerste en tweede lid

"1. De officier van justitie kan voor de aanvang van de terechtzitting een of meer voorwaarden stellen ter voorkoming van de strafvervolging wegens misdrijven, met uitzondering van die waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld van meer dan zes jaar, en wegens overtreding. Door voldoening aan die voorwaarden vervalt het recht tot strafvordering.

2. De volgende voorwaarden kunnen worden gesteld:

a. betaling aan de staat van een geldsom, te bepalen op ten minste € 2 en ten hoogste het maximum van de geldboete die voor het feit kan worden opgelegd;

(...)

e. gehele of gedeeltelijke vergoeding van de door het strafbare feit veroorzaakte schade;

f. het verrichten van onbetaalde arbeid of het volgen van een leerproject gedurende ten hoogste honderdtwintig uren."

1.2 Artikel 77e, eerste en tweede lid

"1. De opsporingsambtenaar die daartoe door de officier van justitie is aangewezen, kan na verkregen toestemming door de officier van justitie aan de verdachte voorstellen dat deze deelneemt aan een project. De deelneming strekt tot voorkoming van toezending van het opgemaakte proces-verbaal aan de officier van justitie. Bij algemene maatregel van bestuur worden de strafbare feiten aangewezen die op deze wijze kunnen worden afgedaan.

2. Bij een voorstel als bedoeld in het eerste lid, deelt de opsporingsambtenaar de verdachte mede dat hij niet verplicht is aan het project deel te nemen en licht hem in over de mogelijke gevolgen van niet-deelneming. Het voorstel, de mededeling en de inlichtingen over de mogelijke gevolgen worden daarbij de verdachte tevens schriftelijk ter hand gesteld."

1.3 Artikel 77f, eerste lid

"Bij toepassing van artikel 74, eerste lid, kan de officier van justitie tevens als voorwaarde stellen dat de verdachte

a. zich zal richten naar de aanwijzingen van een instelling als bedoeld in artikel 60, eerste lid, onder b, van de Wet op de jeugdhulpverlening, voor een daarbij te bepalen termijn van ten hoogste zes maanden;

b. onbetaalde arbeid of arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade verricht dan wel een leerproject volgt gedurende een door hem te bepalen duur van ten hoogste veertig uren binnen een door hem te bepalen termijn van ten hoogste drie maanden."

1.4 Artikel 350, eerste lid

"1. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk enig goed dat geheel of ten dele aan een ander toebehoort, vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie."

2. Wetboek van Strafvordering

2.1 Artikel 29, derde lid

"De verklaringen van den verdachte, bepaaldelijk die welke eene bekentenis van schuld inhouden, worden in het proces-verbaal van het verhoor zooveel mogelijk in zijne eigen woorden opgenomen. De mededeling bedoeld in het tweede lid wordt in het proces-verbaal opgenomen."

2.2 Artikel 30, eerste lid

"1. Tijdens het gerechtelijk vooronderzoek staat de rechter-commissaris, en overigens tijdens het voorbereidende onderzoek het openbaar ministerie, aan den verdachte op diens verzoek toe van de processtukken kennis te nemen."

2.3 Artikel 31, aanhef, sub a

"Aan den verdachte mag niet worden onthouden de kennisneming van:

a. de processen-verbaal van zijne verhooren."

2.4 Artikel 34, tweede lid

"De verdachte kan van de stukken waarvan hem de kennisneming is toegestaan, ter griffie afschrift krijgen; doch het onderzoek mag daardoor niet worden opgehouden."

3. Artikel 1 van het Besluit aanwijzing Halt-feiten, Stb. 2002, 33 (geldend in de periode van 31 december 2002 tot en met 10 mei 2003)

"Als strafbare feiten waarvoor een voorstel tot deelneming aan een project als bedoeld in artikel 77e, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht kan worden aangeboden, worden aangewezen zaken van eenvoudige aard, waarbij sprake is van overlast veroorzakend gedrag van geringe ernst, en die betreffen de ontdekking van het strafbare feit omschreven in:

a. artikel 141 van het Wetboek van Strafrecht, voor zover het betreft openlijk geweld tegen goederen waarbij per dader de schade niet meer dan € 700 mag bedragen en de totale schade de € 3 500 niet te boven mag gaan;

(...)

e. artikel 350 van het Wetboek van Strafrecht waarbij per dader de schade niet meer dan € 700 mag bedragen en de totale schade de € 3 500 niet te boven mag gaan;

(...)

h. de artikelen 1.2.2, 1.2.4 en 2.3.6 van het Vuurwerkbesluit en

i. gemeentelijke verordeningen, voor zover betrekking hebbend op vuurwerk of baldadig gedrag waarbij per dader de schade niet meer dan € 700 mag bedragen en de totale schade de € 3 500 niet te boven mag gaan."

4. Aanwijzing HALT-afdoening (Stcrt 1999, 82)

"In deze aanwijzing wordt de toestemming van het OM voor het doen van een Halt-voorstel (art. 77e lid 1 WvSr) verondersteld aanwezig te zijn via delegatie van de afdoening aan daartoe aangewezen opsporingsambtenaren.

(...)

1. Begripsbepaling

Halt-afdoening: de aanpak van strafbare feiten ten aanzien van jeugdigen, onder verantwoordelijkheid van het OM, gericht op voorkoming van toezending van een opgemaakt proces-verbaal aan de officier van justitie, een en ander als omschreven in artikel 77e WvSr.

(...)

Jeugdige: een verdachte in de leeftijd tussen 12 en 18 jaar

(...)

4. Verwijscriteria

Aan een Halt-afdoening mag slechts worden deelgenomen door jeugdigen die omtrent het plegen van het strafbare feit een bekentenis hebben afgelegd.

De officier van justitie kan in individuele gevallen op een daartoe strekkend verzoek van de jeugdige of zijn wettelijk vertegenwoordiger toestaan dat in afwijking van het bepaalde in paragraaf 4, onder 1. deelname aan een Halt-project zal plaatsvinden. De opsporingsambtenaar wijst de ontkennde jeugdige op de mogelijkheid tot het doen van een dergelijk verzoek. Hierbij valt onder meer te denken aan jeugdigen die op grond van geloof of culturele achtergrond principieel (moeten) ontkennen, doch wel een strafvervolgung wensen te voorkomen.

5. Uitzonderingen

Wanneer het strafbare feit en de omstandigheden waaronder het is gepleegd buiten de reikwijdte van de paragrafen 3 en 4 vallen en de opsporingsambtenaar van mening is dat desalniettemin een voorstel tot een Halt-afdoening moet worden gedaan, doet hij dit voorstel niet dan na uitdrukkelijk verkregen toestemming van de officier van justitie. Ook de visie van het Halt-bureau kan worden ingewonnen, opdat door alle betrokkenen wordt afgewogen of deelname aan een Halt-afdoening aan de orde kan zijn.

Het bovenstaande laat onverlet dat als vanouds voor echte bagatelzaken waarbij de zin van de opmaak van een (verkort) proces-verbaal geheel ontbreekt, een 'waarschuwing' van de politie als een passende reactie kan worden gezien. Dit betreft dus de zaken waarin een Halt-afdoening als een te zware reactie kan worden beschouwd. Binnen de marges waarover met het OM overeenstemming bestaat, behoeft in deze gevallen geen proces-verbaal te worden opgemaakt.

(...)

8. Procedure

Wanneer een jeugdige, volgens deze aanwijzing, in aanmerking komt voor een Halt-afdoening, doet de opsporingsambtenaar aan hem het voorstel hieraan deel te nemen.

De opsporingsambtenaar deelt de jeugdige mede dat hij niet verplicht is het voorstel tot een Halt-afdoening te accepteren. Daarbij wordt uitgelegd welke de mogelijke gevolgen zijn van niet-deelname."

(...)

10. Inhoud van de Halt-afdoening

1. Een Halt-afdoening en het ter uitvoering daarvan toepasselijke Halt-project bestaat uit:

- a. het verrichten van taken of werkzaamheden die in relatie staan tot het begane strafbare feit, ofwel tot algemeen nut, ofwel tot schadeherstel bij benadeelde(n), of
- b. het vergoeden van de door de jeugdige aangerichte schade, of
- c. andere activiteiten met een pedagogische strekking, of
- d. een combinatie van de onder a, b en c genoemde onderdelen.

2. De duur van de deelname aan een Halt-project is in elke combinatie maximaal 20 uren."

5. Algemene wet bestuursrecht

5.1 Artikel 9:5

"Zodra het bestuursorgaan naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen, vervalt de verplichting tot het verder toepassen van dit hoofdstuk."

5.2 Artikel 9:10

"1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

2. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk

ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

3. Van het horen wordt een verslag gemaakt."

5.3 Memorie van Toelichting op artikel 9:10 Awb (Tweede Kamer, vergaderjaar 1997-1998, 25 837, pag. 19-21)

"Dit artikel bevat het beginsel van hoor en wederhoor. De hoorplicht vormt een essentieel onderdeel van de schriftelijke klachtprocedure. Ook de Nationale ombudsman gaat daarvan uit (...).

Het horen is om meerdere redenen van belang. Niet iedereen is even goed in staat zijn gedachten schriftelijk te formuleren. Daarom moet de gelegenheid worden geboden dat de klager zijn mening mondeling bij het bestuursorgaan naar voren brengt. Het horen kan er ook toe dienen om nadere informatie ter beschikking te krijgen. Door het horen van beide partijen bestaat de gelegenheid naar een oplossing te zoeken voor de problemen die ten

grondslag liggen aan de klacht. Een belangrijke doelstelling van de klachtprocedure is het herstel van het geschonden vertrouwen in het bestuur. Door uitwisseling van informatie en wederzijdse inzichten kan het vertrouwen van de klager in het bestuur worden versterkt, ook als hij geen gelijk krijgt. Toepassing van het uitgangspunt van hoor en wederhoor dient voorts de waarheidsvinding. De klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, dienen beiden in de gelegenheid te worden gesteld op elkaars standpunten te reageren. (...)

Gelet op het belang van het horen zal slechts in een beperkt aantal gevallen van het horen kunnen worden afgezien. Dat kan in ieder geval indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord. (...)

Daarnaast wordt voorzien in de mogelijkheid om van het horen af te zien indien de klacht kennelijk ongegrond is. Horen in dat soort gevallen zal veelal weinig meer kunnen toevoegen en zal veelal niet opwegen tegen de daarmee gemoeide bestuurslasten."

5.4 Artikel 9:12 (zoals dit luidde tot 15 maart 2005)

"1. Het bestuursorgaan stelt de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht alsmede van de eventuele conclusies die het daaraan verbindt.

2. Indien vervolgens nog een klacht kan worden ingediend bij een persoon of college, aangewezen om klachten over het bestuursorgaan te behandelen, wordt daarvan bij de kennisgeving melding gemaakt."

5.5 Memorie van toelichting op artikel 9:12, tweede lid, Awb (Kamerstukken 25 837, nr. 3, pagina 22)

"Ingevolge het tweede lid is het bestuursorgaan verplicht om in de kennisgeving van de bevindingen en de conclusies tevens te vermelden of over de gedraging nog een klacht kan worden ingediend bij een persoon of college daartoe aangewezen. Aldus wordt de klager uitdrukkelijk de mogelijkheid onder ogen gebracht een klacht voor te leggen aan externe klachtinstanties die zijn aangewezen om klachten te behandelen, zoals de Nationale ombudsman (...)."

6. Instructie verstrekking van kopieën van een eigen verklaring, registratienummer 2001I001 (datum inwerkingtreding 1 juni 2001, afzender College van procureurs-generaal; adressaat Hoofden van de parketten)

"Achtergrond:

Door de Nationale ombudsman zijn de afgelopen jaren diverse klachten in behandeling genomen betreffende de vraag of een verdachte recht heeft op inzage in het

proces-verbaal van zijn eigen verklaring en of hij daarbij tevens aanspraak kan maken op een afschrift daarvan gedurende het voorbereidend onderzoek. Daarbij is met name aan de orde geweest het recht op een afgifte van de eigen verklaring van de verdachte tijdens het ophouden voor verhoor en in verzekeringstelling, voordat het proces-verbaal naar het parket is gezonden.

(...)

Onbetwist is een ongeclausuleerd recht op kennisneming van het proces-verbaal van de eigen verklaring van de verdachten (art. 31 aanhef en onder a WvSv). De wijze waarop een afschrift kan worden verkregen is echter niet ongeclausuleerd.

(...)

De Nationale ombudsman heeft de minister van Justitie aanbevolen te streven naar een praktijk waarin de politie desgevraagd een kopie van de eigen verklaring aan de verdachte verstrekt tenzij er dringende redenen zijn om dit niet te doen. In dit laatste geval zou de politie contact op moeten nemen met de officier van justitie of met de rechter-commissaris die dan zal beslissen op het verzoek.

De minister van Justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat afschriften van stukken enkel worden verstrekt na verkregen toestemming van het OM of de rechter-commissaris. De minister van Justitie heeft hiertoe besloten, overwegende dat het recht op kennisneming dat de verdachte heeft wezenlijk verschilt van het recht op het verkrijgen van een afschrift. Het onderzoeksbelang kan zich verzetten tegen de afgifte van de eigen verklaring. Te denken valt aan situaties waarbij het onderzoeksbelang vergt dat het mogelijk is dat:

een verdachte meermalen wordt verhoord over dezelfde zaak zonder dat hij reeds beschikt over een afschrift van zijn eerdere verklaring;

meerdere verdachten over dezelfde zaak verhoord kunnen worden zonder dat zij beschikken over afschriften van hun verklaringen en daarmee in de gelegenheid zijn om elkaars verklaringen op elkaar af te stemmen.

(...)

Samenvatting:

In deze instructie is de procedure beschreven voor de afhandeling van verzoeken van personen die vragen om een afschrift van de eigen verklaring gedurende het voorbereidend onderzoek, met name in die gevallen waarin nog geen proces-verbaal naar het parket is ingezonden. Hierbij moet, als boven vermeld, worden gedacht aan de situatie dat de verdachte meermalen gehoord moet worden, dan wel dat zeker is dat binnen enkele

dagen andere verdachten in hetzelfde onderzoek zullen worden gehoord.

Uitgangspunten en werkwijze:

Uitgangspunt is dat aan een persoon die daarom verzoekt gedurende het voorbereidend onderzoek c.q. het gerechtelijk vooronderzoek zonder onnodige vertraging een afschrift van zijn eigen verklaring wordt verstrekt, tenzij het onderzoeksbelang dit tijdelijk niet toestaat.

1. Indien betrokkene om een afschrift verzoekt van de kopie van de eigen verklaring die in het kader van het politieonderzoek is afgelegd, wordt het verzoek door de politie zo spoedig mogelijk binnen kantooruren voorgelegd aan de officier van justitie.
2. De officier van justitie geeft toestemming om een kopie van de eigen verklaring reeds op het politiebureau aan betrokkene te verstrekken, tenzij het onderzoeksbelang dat tijdelijk niet toestaat.
3. In het geval dat de verklaring vanwege het onderzoeksbelang niet direct verstrekt kan worden, geeft de officier van justitie een indicatie wanneer de verstrekking wel mogelijk zal zijn. De officier van justitie maakt afspraken met de politie teneinde te waarborgen dat de eigen verklaring alsnog aan de betrokkene wordt verstrekt indien het opsporingsbelang zich daar niet meer tegen verzet.
4. In het geval dat de verklaring niet direct verstrekt kan worden, wordt betrokkene op de mogelijkheid gewezen om binnen 14 dagen tegen de beslissing de verklaring niet direct te verstrekken, een bezwaarschrift in te dienen bij het gerecht waartoe het parket behoort."